ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΘΕΟΣΚΕΠΑΣΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

Νεανική Φωνή

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

-Αλλά με τις ξόβεργες
μπορεί να πιάνεις
πουλιά, δεν πιάνεις ποτέ
το κελαηδητό τους.
Χρειάζεται η άλλη
βέργα, της μαγείας, και
ποιος μπορεί να την
κατασκευάσει αν δεν
του 'χει από μιας αρχής
δοθεί;

Οδυσσέας Ελύτης,
1911-1996, Ποιητής,
Νόμπελ 1979

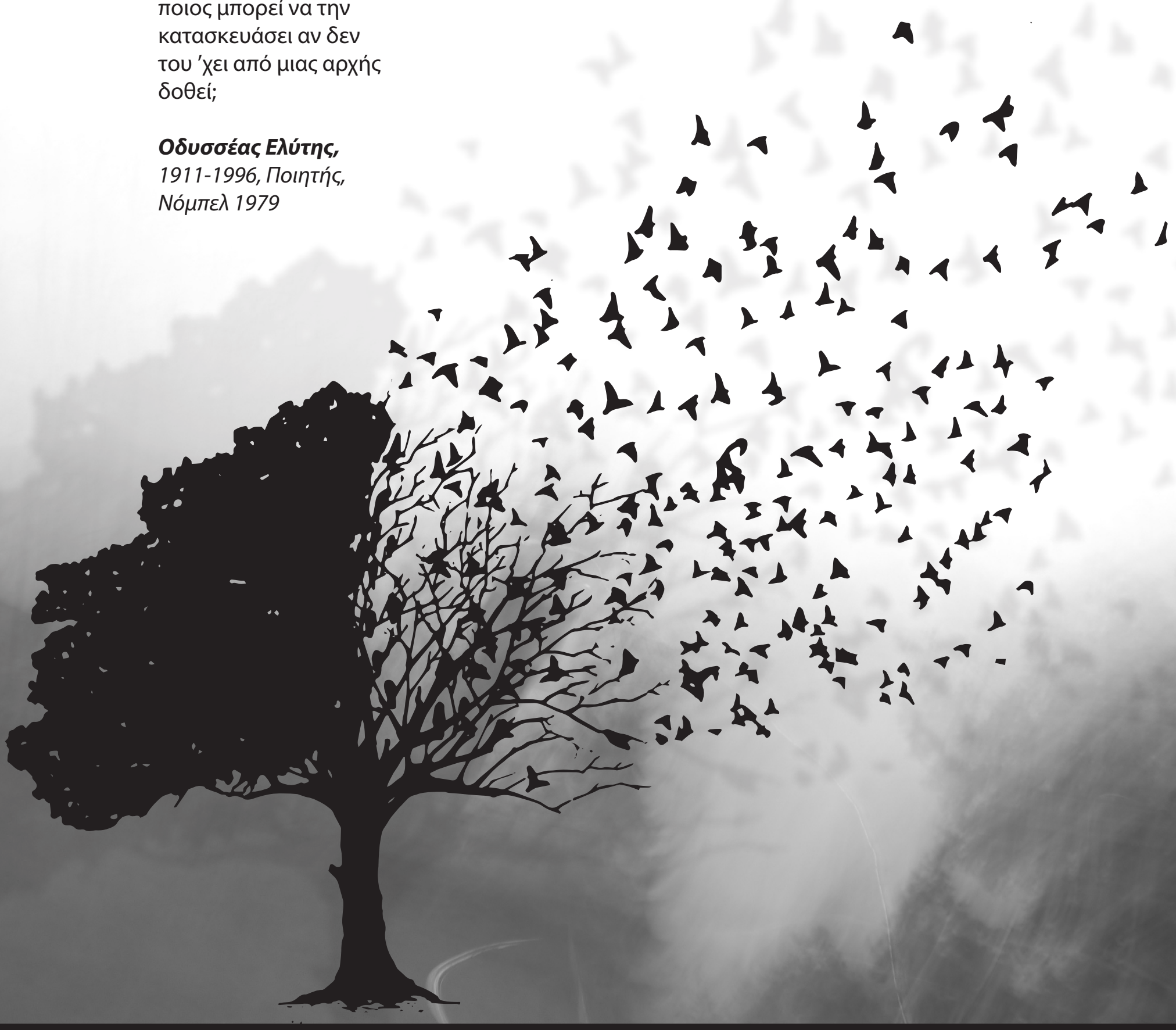

ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ 2015 -16 ΤΕΥΧΟΣ 7

ONLINE VERSION

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΘΕΟΣΚΕΠΑΣΤΗΣ ΠΑΦΟΥ

Μόρφου 37, 8015 Πάφος

Τηλ. 26 923977 Φαξ 26 221631
E – mail: gym-theoskepasti-paf@schools.ac.cy

Νεανική Φωνή

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ιδιοκτήτης: **Δρ.Γεωργίου Γεώργιος - Διευθυντής**

Υπεύθυνοι Έκδοσης: **Χασάπη Χλόη - ΒΔ**
Παπαευσταθίου Νίκη - ΒΔ

Επιμέλεια Έκδοσης: **Γιάγκου Γιάγκος - Φιλόλογος**
Κούρουζος Γιώργος - Η/Υ

Συντακτική Επιτροπή

Χαραλάμπους Κυριάκος Γ4
Πασενίδης Γεώργιος Γ4
Κωνσταντίνου Βασιλική Γ4
Δημητρίου Χάρις Γ2
Μοδέστου Μόδεστος Γ2
Ζήνωνος Αλεξάνδρα Γ2
Χρήστου Γιάννης Β5

Αυτό το σχολείο θα το' λεγα σχολειό μου

Στο σχολειό που ονειρεύομαι
δεν θέλω να είναι ασήκωτες οι τσάντες
θέλω να μαθαίνω με εκείνον τον τρόπο που να μη το καταλαβαίνω ,
θέλω να διδάσκομαι από αυτά που αισθάνομαι
και όχι από αυτά που ακούω ή βλέπω μόνο
θέλω στο κουδούνι του σχολάσματος να σκέφτομαι πως πέρασε έτσι η ώρα
θέλω εκείνα τα όρια που θα μάθω να βάζω μόνος μου,
για να τα σέβομαι και όχι να τα φοβούμαι μόνο
θέλω να είναι η χώρα των χρωμάτων και των εκπλήξεων ,
εκεί όπου μαγικά συμβαίνουν
δεν θέλω άλλα αριστεία και βραβεία ,
παινέματα της μαμάς στη γειτονιά
θέλω να ανασαίνω κανονικά
και όχι στα κλεφτά όπως όταν ακούω για διαγώνισμα ,εξετάσεις, επιτυχία.

ΧΑΡΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Γ'2

INTRODUCTION
Χαιρετισμοί

Η φετινή έκδοση της σχολικής μας εφημερίδας έχει ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, την έμφαση στη Δημιουργικότητα μέσα στο Σχολείο για ένα παραγωγικό και αποτελεσματικό σχολικό κλίμα τόσο για τους μαθητές, όσο και για τους καθηγητές.

Για πολλά χρόνια τα εκπαιδευτικά συστήματα έχουν παραμελήσει την ουσιαστική έννοια της δημιουργικότητας των μαθητών και εκπαιδευτικών, δίνοντας βάση μόνο στη γνώση και την απομνημόνευση. Ωστόσο, η φαντασία και η έμπνευση πρέπει να αποτελούν τα θεμέλια ενός σύγχρονου εκπαιδευτικού συστήματος. Η δημιουργικότητα καλύπτει τις πιο χαρακτηριστικές ικανότητες των δημιουργικών ατόμων, που καθορίζουν την πιθανότητα για να ένα άτομο να εκφράσει μια δημιουργική συμπεριφορά, η οποία να εκδηλώνεται με εφευρετικότητα, σύνθεση και σχεδιασμό.

Το ζητούμενο του μέλλοντος, ο δημιουργικός πολίτης φαίνεται να διαμορφώνεται μέσα από στοιχεία αυτοπραγμάτωσης, ελευθερίας και ασφάλειας. Το περιβάλλον διαδραματίζει αποφασιστικό ρόλο στη διαμόρφωση του δημιουργικού ατόμου. Η αφύπνιση της δημιουργικής σκέψης έχει ανάγκη από διδακτικές προσεγγίσεις που προβληματίζουν, κινητοποιούν το ενδιαφέρον, προκαλούν και οδηγούν το μαθητή σε διερεύνηση, και ανακάλυψη λύσεων πρωτόγνωρων για τον ίδιο. Η δημιουργικότητα του ατόμου ενισχύεται όταν το περιβάλλον του είναι υποστηρικτικό, ενθαρρυντικό και παρέχει στις επιλογές του συναισθηματική ασφάλεια και εμπιστοσύνη.

Με τη δημιουργική σκέψη έχουν ασχοληθεί πολλοί ψυχολόγοι. Σύμφωνα με την Ξανθάκου (1998) βασικά της χαρακτηριστικά είναι: Ευαισθησία στα προβλήματα του περιβάλλοντος, Νοητική ευχέρεια, Νοητική ευλυγισία/ευελιξία, Πρωτοτυπία της σκέψης, ικανότητα σύνθεσης-μετασχηματισμών-επεξεργασίας.

Προσπαθήσαμε ως Διεύθυνση, Εκπαιδευτικοί και Μαθητική κοινότητα να εντάξουμε στον σχολικό περιβάλλοντα χώρο κατασκευές δημιουργικότητας τονίζοντας την αναγκαιότητα ενός νέου σύγχρονου σχολικού κλίματος και κουλτούρας συμμετοχής στα κοινά.

Η εφημερίδα μας παρουσιάζει το σύνολο αυτής της πολύμηνης προσπάθειας μέσα από φωτογραφικό υλικό, μελέτες και άλλο υλικό που χρησιμοποίησαν οι καθηγητές και οι μαθητές μας. Η Διεύθυνση, ο Καθηγητικός Σύλλογος και οι Μαθητές αφιέρωσαν αρκετές ώρες και μέρες εργασίας στα έργα δημιουργικότητας με αγάπη και συνεργασία.

Ως Διευθυντής του σχολείου εκφράζω την τεράστια μου εκτίμηση και ευχαριστίες τόσο στους καθηγητές που έλαβαν μέρος, όσο και στους μαθητές που έδειξαν αξιοζήλευτο ενδιαφέρον στα έργα δημιουργικότητας. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στην συντακτική ομάδα της εφημερίδας που αφιέρωσαν ώρες και τον ελεύθερο τους χρόνο για την έκδοση της εφημερίδας.

Ο Διευθυντής Δρ. Γεωργίου Γεώργιος

Με ιδιαίτερη χαρά και συγκίνηση χαιρετίζω τη φετινή έκδοση της εφημερίδας του Γυμνασίου μας η οποία εκδίδεται κάθε χρόνο με πολλή επιμέλεια και αγάπη τόσο από τους καθηγητές που είναι υπεύθυνοι όσο και από τους μαθητές που συμμετέχουν σ αυτήν με τα πνευματικά τους δημιουργήματα. Κάθε τεύχος της κάθε σχολικής χρονιάς αποτελεί ταυτόχρονα κι ένα λεύκωμα αναμνήσεων, ένα ενθύμιο από τα μαθητικά χρόνια που στο μέλλον θα διαβάζεται με νοσταλγία και συγκίνηση.

Η έκδοση της εφημερίδας του σχολείου αποτελεί πλέον ένα καθιερωμένο θεσμό. Στόχος είναι η παρουσίαση της σχολικής ζωής και δράσης της χρονιάς που πέρασε και η αποτύπωση του πολυποίκιλου και δημιουργικού έργου του σχολείου. Μέσα από τις σελίδες παρουσιάζονται στιγμές της σχολικής ζωής και δίνεται ένα δείγμα γραφής της προσπάθειας που καταβάλλεται μέσω των κειμένων και των εργασιών των μαθητών μας. Παράλληλα δίνει την ευκαιρία στους μαθητές μας , να έρθουν πιο κοντά , να συνεργαστούν , να ανταλλάξουν ιδέες , να αναπτύξουν τις συντακτικές τους ικανότητες, προάγοντας τους σκοπούς και τους στόχους της αγωγής και της παιδείας. Είναι η απόδειξη ,άλλωστε ,ότι οι μαθητές μπορούν να καταφέρουν πολλά πράγματα, αρκεί να έχουν την εμπιστοσύνη και τη σωστή καθοδήγηση των καθηγητών τους.

Προσωπικά αισθάνομαι υπερήφανη για τα παιδιά μας και διαπιστώνω με ιδιαίτερη ικανοποίηση ότι αυτός ο λαός έχει ρίζες καλές και γόνιμες. Εκ μέρους του Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων , εκφράζω τις θερμότατες ευχαριστίες μου στη Διεύθυνση του σχολείου μας , τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές που εργαστήκαν με ζήλο κι αφοσίωση για την επιτυχή έκδοση της εφημερίδας 2015 – 16 .Υποσχόμαστε ότι όσες δυσκολίες κι αν έρθουν θα παραμείνουμε πιστοί στο έργο που επιτελούμε και θα στηρίζουμε πάντοτε και με κάθε τρόπο τις προσπάθειες των μαθητών μας.

Εμμανουέλλα Ζωνιά
Πρόεδρος Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίου Παναγίας Θεοσκέπαστης.

C R E A T E

-Και είδεν ο Θεός πάντα όσα εποίησε• και ιδού, ήσαν καλά λίαν.
Παλαιά Διαθήκη - Γένεσις Α' 31

-Το να δημιουργείς είναι σαν να ζεις δυο φορές.
Albert Camus, 1913-1960, Γάλλος συγγραφέας, Νόμπελ 1957

-Η ανώτερη μορφή ατομισμού είναι η δημιουργικότητα.
Oscar Wilde, 1854-1900, Ιρλανδός συγγραφέας

-Καταλαβαίνει κανείς πως δουλεύει καλά, όταν κάθε περιστατικό, το πιο μικρό και ασήμαντο, της καθημερινής ζωής του και της σκέψης του, έρχεται, σαν μοναχό του, και βάζει ένα πετραδάκι στο πράγμα που φτιάνει.
Γιώργος Σεφέρης, 1900-1971, Έλληνας ποιητής, Νόμπελ 1963

-Η τελειότητα επιτυγχάνεται όχι όταν δεν υπάρχει τίποτα να προσθέσεις, αλλά όταν δεν υπάρχει τίποτα να αφαιρέσεις.
Antoin de Saint-Exupéry, 1900-1940, Γάλλος συγγραφέας

-Είδα τον άγγελο μέσα στο μάρμαρο και το σμίλεψα μέχρι που τον απελευθέρωσα.
Μιχαήλ Άγγελος, 1475-1564, Ιταλός γλύπτης & ζωγράφος

Πασενίδης Γεώργιος Γ4

ΕΡΕΥΝΑ: Το μυαλό των δημιουργικών ανθρώπων. Οι πολύ έξυπνοι άνθρωποι δεν έχουν μόνο υψηλό IQ αλλά και άλλα γνωρίσματα που τους ξεχωρίζουν .

Τι κάνει τους ιδιαίτερα δημιουργικούς ανθρώπους διαφορετικούς από τους υπόλοιπους;

Στη δεκαετία του 1960, ο ψυχολόγος και ερευνητής της δημιουργικότητας Frank X. Barron αποφάσισε να μάθει κι έτσι πραγματοποίησε μια σειρά πειραμάτων σε μερικούς από τους πιο φημισμένους στοχαστές της γενιάς του, σε μια προσπάθεια να απομονώσει τη μοναδική σπίθα της δημιουργικής τους ιδιοφυΐας. Έτσι κάλεσε μια ομάδα δημιουργών υψηλού προφίλ -συμπεριλαμβανομένων των συγγραφέων Τρούμαν Καπότε, Γουίλιαμ Κάρλος Γουίλιαμς και Φρανκ Ο' Κόνορ-, μαζί με κορυφαίους αρχιτέκτονες, επιστήμονες, επιχειρηματίες και μαθηματικούς, να περάσουν αρκετές ημέρες σε ένα πρώην σπίτι αδελφότητας στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, το Μπέρκλεϊ.

Οι συμμετέχοντες πήραν τον χρόνο τους ώστε να γνωρίσουν ο ένας τον άλλο, ενώ οι ερευνητές τους παρατηρούσαν και συμπλήρωναν αξιολογήσεις για τη ζωή, την εργασία τους και τις προσωπικότητές τους, κάνοντας και διάφορες δοκιμές ώστε να ψάξουν για σημάδια ψυχικής ασθένειας αλλά και τους δείκτες της δημιουργικής σκέψης. Ο Barron διαπίστωσε ότι, σε αντίθεση με τη συμβατική σκέψη εκείνη την εποχή, η ευφυΐα είχε μόνο ένα μικρό ρόλο στη δημιουργική σκέψη. Το IQ από μόνο του δεν μπορούσε να εξηγήσει τη δημιουργική σπίθα. Αντ' αυτού, η μελέτη έδειξε ότι η δημιουργικότητα πυροδοτείται από μια ολόκληρη σειρά από πνευματικά, συναισθηματικά, ηθικά κίνητρα και χαρακτηριστικά. Τα χαρακτηριστικά που οι άνθρωποι αυτοί φαίνεται να έχουν κοινά ήταν: ένα άνοιγμα προς την εσωτερική ζωή ενός ατόμου. Μια έντονη προτίμηση για την πολυπλοκότητα και την ασάφεια. Μια ασυνήθιστα υψηλή ανοχή για τη διαταραχή και την αταξία. Η δυνατότητα να βάλουν σειρά στο χάος. Η ανεξαρτησία. Η αντισυμβατικότητα. Και η προθυμία να αναλάβουν κινδύνους. Αυτός ο νέος τρόπος σκέψης της δημιουργικής ιδιοφυΐας αποκάλυψε και μεγάλες αντιφάσεις. Έτσι, σε μια μεταγενέστερη μελέτη των Barron και Donald MacKinnon διαπιστώθηκε ότι ένας μέσος συγγραφέας ήταν στην κορυφή του γενικού, ευάλωτου πληθυσμού όσον αφορά στα μέτρα της ψυχοπαθολογίας. Αλλά, περιέργως, βρήκαν επίσης ότι οι πιο δημιουργικοί συγγραφείς είχαν εξαιρετικά υψηλό σκορ σε όλες τις μετρήσεις της ψυχικής υγείας. Γιατί; Διότι φαίνεται ότι οι δημιουργικοί άνθρωποι ήταν πιο εσωστρεφείς. Αυτό οδήγησε σε αυξημένη αυτογνωσία, συμπεριλαμβανομένης και της μεγαλύτερης εξοικείωσης με τα πιο σκοτεινά και άβολα μέρη του εαυτού τους.

Οι δημιουργικοί άνθρωποι είναι ιδιαίτερα καλοί στο να ενεργοποιούν και να απενεργοποιούν αυτά τα εγκεφαλικά δίκτυα με ευελιξία. Με τον τρόπο αυτόν, είναι σε θέση να κάνουν ταχυδακτυλουργίες με φαινομενικά αντιφατικούς τρόπους σκέψης, γνωστικής και συναισθηματικής, σκόπιμης και αυθόρμητης. Ίσως αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο οι δημιουργικοί άνθρωποι είναι τόσο δύσκολο να γίνουν αντιληπτοί. Διότι στις δημιουργικές διαδικασίες και διεργασίες του εγκεφάλου τους φέρνουν φαινομενικά αντιφατικά στοιχεία μαζί με τον πιο ασυνήθιστο και απροσδόκητο τρόπο.

Τανασίδου Ειρήνη Γ2

Θέλω τους δασκάλους μου εκπαιδευτικούς
και όχι εκπαιδευτές
υπερήφανους δικούς μου ήρωες
και όχι φοβισμένους, σκυφτούς που κάνουν απλά μια δουλειά
που φυσάνε απαλά τη φλόγα μου για να φουντώσει
και όχι με δύναμη ανέμου να τη σβήνουν.
θέλω όταν γυρνάω στο σπίτι να έχω να λέω όμορφες ιστορίες
και όχι να με ρωτούν μόνο πώς στα μαθήματα τα πήγα
δεν θέλω κανένα ταλέντο μου να ξαναπάει χαμένο
γιατί ποτέ κανείς δεν έψαξε για να το ανακαλύψει
δεν θέλω να διδάσκομαι δυο φορές το κάθε πράμα
μια στο σχολειό και μια μετά το σχολειό
θέλω να έχω χρόνο να παίξω, να κάνω κάτι που μου αρέσει
και να μη θυσιάζω το παρόν μου για το μέλλον μου
θέλω να μαθαίνω με λαχτάρα για να μένει για πάντα
και όχι με το πρέπει που έχει ημερομηνία λήξης.

ΣΑΡΚΙΣΙΑΝ ΣΕΡΓΙΟΣ Γ΄3

Η δημιουργικότητα στα παιδιά Η δεξιότητα του 21ου αιώνα!

Έκθεση Βιβλίου Γυμνάσιου Παναγίας Θεοσκέπαστης

Τρίτη 16/02/2016

Σκοπός της φιλαναγνωσίας είναι η εξοικείωση του μαθητή με το βιβλίο και την ανάγνωση και η σταδιακή εδραίωση μιας φιλικής σχέσης του με το λογοτεχνικό βιβλίο.

Αυτή η σχέση θα τον βοηθήσει να αναπτύξει την κριτική και δημιουργική του σκέψη, να δραστηριοποιήσει τη φαντασία του και την εφευρετικότητά του, να εμπλουτίσει την αισθητική του καλλιέργεια, να δοκιμάσει τα συναισθήματά του αναπτύσσοντας έτσι τη συναισθηματική του νοημοσύνη, να καλλιεργήσει τη γλωσσική του έκφραση με έμμεσο και βιωματικό τρόπο και εν κατακλείδι να συγκροτήσει ολόπλευρα την προσωπικότητά του.

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, το σχολείο μας στα πλαίσια της προσπάθειάς του για προώθηση της φιλαναγνωσίας, προσκάλεσε γνωστό βιβλιοπωλείο της Πάφου, το οποίο ανταποκρινόμενο πραγματοποίησε έκθεση βιβλίου στο χώρο της βιβλιοθήκης.

Μέρος των εσόδων από την πώληση των βιβλίων διατέθηκαν για τη βιβλιοθήκη του σχολείου.

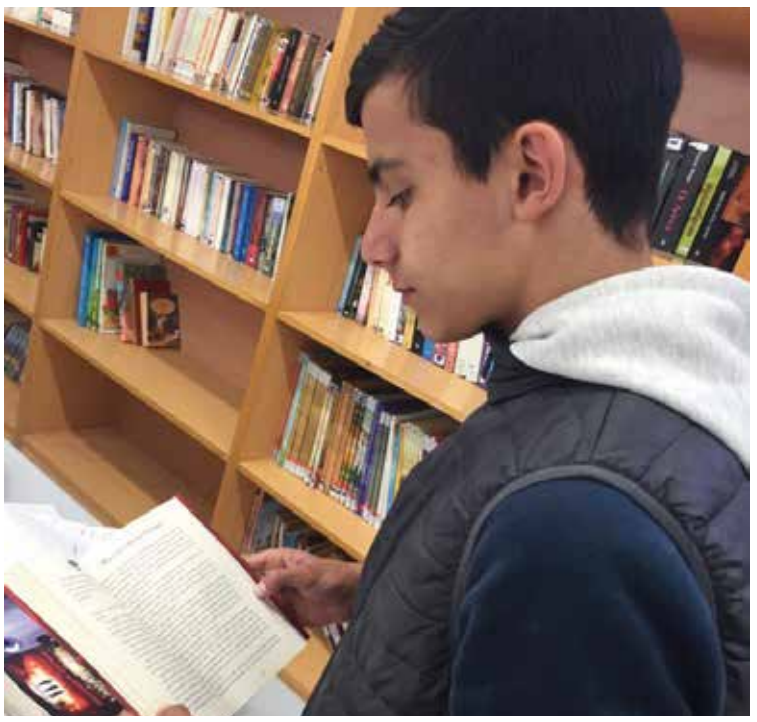

«Εκφοβισμός-bullying»

Δυστυχώς, είναι ένα φαινόμενο το οποίο τα τελευταία χρόνια είναι έντονα έκδηλο σε πολλούς χώρους γύρω μας.
Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται και στον χώρο του σχολείου. Φυσικά υπήρχε από παλιά, σε διάφορες μορφές όπως: σωματική βία, λεκτική, ψυχολογική κ.λ.π.
Ο «εκφοβισμός» ή «bullying», είναι μια επιθετική σκόπιμη πράξη, ή οποία ασκείται από ένα ισχυρότερο άτομο ή ομάδα ατόμων, σε ένα άτομο πιο αδύναμο, ανίσχυρο. Αυτό εκδηλώνεται με κλωτσιές, μπουνιές, βρισιές, απειλές, κοροϊδίες, με τα κινητά και το διαδίκτυο καθώς και με ένα σωρό άλλους τρόπους.
Τα παιδιά θύματα του εκφοβισμού βρίσκονται στο στόχαστρο, γιατί διαφέρουν από τα άλλα παιδιά ως προς τον τρόπο που ντύνονται, που μιλάνε, ως προς το χρώμα τους, ως προς τα κιλά τους, το ύψος τους κ.λ.π.
Τα παιδιά θύτες συμπεριφέρονται και αυτά με τον δικό τους τρόπο, για να είναι δημοφιλή, για να δείχνουν ότι είναι δυνατά και έχουν τον έλεγχο, αλλά και για τον λόγο ότι μπορεί να υπήρξαν και τα ίδια κάποια στιγμή θύματα εκφοβισμού στο παρελθόν, από άλλους, ή το οικογενειακό τους περιβάλλον και αντιδρούν έτσι, με το να υιοθετούν τη βίαιη αυτή συμπεριφορά τα ίδιά τους.
Σαν ομάδα, επιλέξαμε το θέμα αυτό, γιατί θεωρούμε ότι πρέπει να προβληματίσει άμεσα όλους μας. Πρέπει να είμαστε ενήμεροι για τέτοια περιστατικά που συμβαίνουν γύρω μας, να είμαστε ευαισθητοποιημένοι και να ενεργούμε άμεσα, για ανακούφιση όσων έχουν υποστεί εκφοβισμό.
Εκπαιδευτικοί λοιπόν και γονείς, πρέπει να αποτρέψουμε τέτοιου είδους πράξεις, για ένα καλύτερο μέλλον των παιδιών μας.

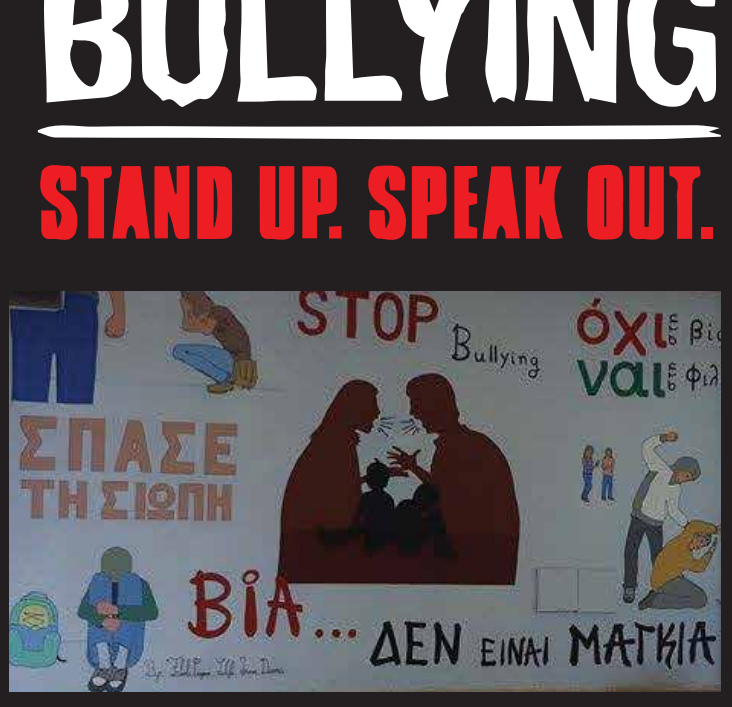

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΧΩΡΩΝ

Στα πλαίσια του προγράμματος «Δημιουργούμε για το σχολείο μας», το έργο «Ιστορικά μνημεία Ευρωπαϊκών χωρών» παρουσιάζει αντιπροσωπευτικά δείγματα ιστορικών μνημείων από διάφορες χώρες της Ενωμένης Ευρώπης. Αυτά τα μνημεία παρουσιάζουν την ιστορική σχέση και την επιρροή που δέχτηκαν μεταξύ τους στην πορεία ανάπτυξης του ευρωπαϊκού πολιτισμού. Οι δημιουργικές σχέσεις που αναπτύχθηκαν από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, μαρτυρούν την κοινή ταυτότητα, τους δεσμούς και την πολιτιστική κληρονομιά.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΩΣ ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΞΟΝΑΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΤΗΤΑΣ

Κατά τα τελευταία χρόνια συντελούνται σε παγκόσμιο επίπεδο, ραγδαίες δημογραφικές αλλαγές, λόγω της διακίνησης εργαζομένων και της εγκατάστασης τους σε διάφορες χώρες της Ευρώπης. Αποτέλεσμα αυτών των μετακινήσεων είναι οι σημαντικές αλλαγές στη σύνθεση του πληθυσμού τόσο των κοινωνιών όσο και των σχολικών τάξεων, όσο αφορά το πολιτισμικό και εθνικό τους υπόβαθρο. Επακόλουθο είναι να δημιουργούνται προβλήματα κυρίως στα παιδιά εφόσον η εκπαίδευση και η κοινωνική τους ανάπτυξη διακόπτονται απότομα για να συνεχιστούν σε μια άλλη χώρα με διαφορετικό περιβάλλον και, στις πλείστες περιπτώσεις, σε μια ξένη γλώσσα.

Από έρευνες που έχουν γίνει αλλά και με τα δεδομένα της υπηρεσίας του Τμήματος Αλλοδαπών φαίνεται καθαρά ότι η Πάφος, είναι η πόλη που φιλοξενεί τον μεγαλύτερο αριθμό μεταναστών και είναι η πόλη που δέχεται τις περισσότερες επιδράσεις από κατοίκους με διαφορετική κουλτούρα. Οι αλλαγές - επιδράσεις παρουσιάζονται στα σχολεία και στην ευρύτερη κοινωνική συμβίωση. Χωρίς αμφιβολία, η Πάφος έχει να διαδραματίσει ένα σημαντικό ρόλο, και χωρίς να υπερβάλλουμε ένα παραδειγματικό ρόλο, μέσα στα πλαίσια της μεταβαλλόμενης Ευρώπης.

Συγκεκριμένα στο σχολείο μας φοιτούν μαθητές από διάφορες χώρες όπως Ρωσία, Αίγυπτο, Συρία, Ρουμανία, Γερμανία, Αγγλία, Ιρλανδία, Πολωνία, Βουλγαρία, Ουκρανία.

Θεωρήσαμε καλό να πάρουμε μια σύντομη προφορική συνέντευξη από τους Αλλόγλωσσους μαθητές μας, ως ευκαιρία να τους γνωρίσουμε ακόμα καλύτερα, με ερωτήσεις όπως:

• Ποιες Ιδιαιτερότητες και δυσκολίες αντιμετωπίσατε κατά τις πρώτες μέρες της άφιξής σας;

• Πώς σας συμπεριφέρθηκαν οι συμμαθητές σας;

• Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίζετε όσον αφορά την επικοινωνία σας με τους καθηγητές σας;

• Στην προσπάθεια σας να κατανοήσετε την ελληνική γλώσσα ποιες ιδιαίτερες δυσκολίες αντιμετωπίσατε;
Και οι δύο ομάδες (επίπεδα) Αλλόγλωσσων μαθητών, απάντησαν με ειλικρίνεια και ευχαρίστηση το ερωτηματολόγιο.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Τα συμπεράσματα αυτής της έρευνας απεικονίζουν ως ένα βαθμό την παρούσα πολυπολιτισμική κατάσταση σε σχολεία της Πάφου, όπου και πιο έντονα παρουσιάζεται το πρόβλημα της πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Τα αποτελέσματα ως προς την υπάρχουσα αποδοχή, συνεργασία, φιλία, καταπολέμηση ρατσισμού και ξενοφοβίας μεταξύ των παιδιών - μαθητών με διαφορετική κουλτούρα και προέλευση δε φαίνονται να είναι άριστα όχι όμως και απογοητευτικά.

• Οι μισοί ή οι περισσότεροι από τους Αλλόγλωσσους μαθητές δηλώνουν ότι συνεργάζονται στα μαθήματα, κάνουν παρέα τα διαλείμματα, εμπιστεύονται τους ελληνοκύπριους και άλλης καταγωγής μαθητές στους χώρους του σχολείου.

• Σχεδόν όλοι οι Αλλόγλωσσοι μαθητές ειδικά στο πρώτο επίπεδο συμφωνούν ότι συνάντησαν σε μεγάλο βαθμό δυσκολίες στη γραμματική και τη σύνταξη της ελληνικής γλώσσας.

• Σχεδόν όλοι συμφωνούν ότι η Διεύθυνση και οι καθηγητές του σχολείου παρέχουν στήριξη και ενίσχυση για την ανάπτυξη της συνεργασίας, φιλίας, αποδοχής και καταπολέμησης του ρατσισμού και της ξενοφοβίας μεταξύ των μαθητών.

Η τέχνη μπορεί να εκφραστεί μέσω Γεωμετρικών σχημάτων

Τα μαθηματικά κρύβονται σε πολλούς τομείς της ζωής μας. Οι μαθητές μας εμπνεύστηκαν από τους πίνακες του διάσημου ζωγράφου Wassily Kandinsky (1866 – 1944) ο οποίος δημιούργησε έργα τέχνης χρησιμοποιώντας και μαθηματικά σχήματα - έννοιες.

Σύμφωνα με τον ζωγράφο τα γεωμετρικά σχήματα δεν λειτουργούν πλέον σαν αυστηρές μαθηματικές έννοιες αλλά ο παρατηρητής μπορεί να τα αναλύσει μέσα από τα συναισθήματα που του προκαλούν.

Ανθρώπων έργα οι μορφές.

Κοίταζα το φως της μέρας
κι' ήξερα ότι ήσουν εδώ
συμμαθητή, φίλε και αδελφέ.

Δίπλα μου…….
μαζί μου…..
σώμα και ψυχή.

Δεν υπάρχουν φυλές,
δεν υπάρχουν θρησκείες,
δεν υπάρχουν παλέτες με χρώματα.

Ανθρώπων έργα οι στιγμές.
Ανθρώπων έργα οι μορφές.
Μια καρδία……..
μια ψυχή ……
Και εμείς εδώ μαζί
Εγώ και εσύ, αδέλφια μαζί.

Κοίταζα το φως της νύκτας
αστέρια μέτραγα κρυφά,
ευχές σκορπούσα μαγικά.
Είδα αγάπες να γεννούνται εκεί ψηλά στα σκοτεινά.

Δίπλα μου…..
μαζί μου……..
Σώμα και ψυχή (κλείσε το φως καρδιά μου, μείναμε μοναχοί)
Ανθρώπων έργα οι στιγμές.
Ανθρώπων έργα οι μορφές.
Οι δικές μας μορφές συμμαθητή, φίλε και αδελφέ.

Στίχοι: Τμήμα Γ2
Γιάγκου Γιάγκος - Φιλόλογος
Μουσική: Σωκράτης Τερπίζης - Μουσικός

Στα πλαίσια του νέου προγράμματος του Σχολείου μας «Δημιουργώ για το Δικό μου σχολείο» οι καθηγητές Μουσικής και Τέχνης σε συνεργασία με τους μαθητές τους συνέθεσαν τραγούδι για το σχολείο τους.

Τους στίχους έγραψαν οι μαθητές του Γ2. Οι καθηγητές Μουσικής, σε συνεργασία με τους μαθητές των τμημάτων τους, μελοποίησαν το πιο πάνω ποίημα.

Η καθηγήτρια Τέχνης, αφού της δόθηκαν οι στίχοι του ποιήματος, και με ομάδα μαθητών της εμπνεύστηκαν μια εικόνα την οποία ζωγράφισαν έξω από τις αίθουσες Μουσικής και Τέχνης.

ΠΥΡΑΜΙΔΑ ΤΡΟΦΙΜΩΝ- ΟΔΗΓΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

Η κορυφή υποδεικνύει τροφές που πρέπει να τρώμε σε πολύ μικρές ποσότητες. Περιέχει τα λίπη, τα έλαια και τα γλυκά (σάλτσες, λάδια, μαργαρίνη, βούτυρα, αναψυκτικά, γλυκά). Στη σωστή ποσότητα προσθέτουν γεύση και ευχαρίστηση στα γεύματά μας αλλά σε μεγάλη ποσότητα αποτελούν την κύρια αιτία της παχυσαρκίας.

Οι περισσότερες τροφές στην ομάδα αυτή (κρέας, πουλερικά, ψάρια, ξερά φασόλια, αυγά) είναι ζωικής προέλευσης. Παρέχουν πρωτεΐνη (υλικά κατασκευής, δημιουργούν και αναπλάθουν τους ιστούς, δεν είναι υλικά καύσεως).

Το γάλα, το γιαούρτι και η ομάδα του τυριού παρέχουν ασβέστιο, βιτ.D, πρωτεΐνη, ριβοφλαβίνη κτλ. Κάποιες τροφές, όπως το τυρί, έχουν περισσότερο λίπος κι άλλες λιγότερο. Η θρεπτικότητα του γάλακτος δεν ελαττώνεται με τη μείωση του λίπους.

Τα λαχανικά εκτός από υδατάνθρακες είναι πολύ καλή πηγή φυτικών ινών βιταμινών και αλάτων. Προτιμήστε τα φρέσκα και εποχιακά λαχανικά.Οι υδατάνθρακες των φρούτων (γλυκόζη, φρουκτόζη) προσφέρουν άμεση ενέργεια στον οργανισμό. Είναι προτιμότερο να καταναλώνονται ως έχουν παρά με τη μορφή χυμών, γιατί χάνουν τις φυτικές ίνες και μεγάλο ποσοστό βιταμινών.

Οι τροφές που βρίσκονται στη βάση της πυραμίδας (ψωμί, ρύζι, ζυμαρικά, δημητριακά, πατάτες), είναι πλούσια σε σύνθετους υδατάνθρακες και κάποιες βιταμίνες Β. Οι περισσότερες από αυτές τις τροφές είναι από τη φύση τους χαμηλές σε λίπος. Όταν μάλιστα περιέχουν το φλοιό τους ή είναι ολικής αλέσεως τότε παρέχουν και αρκετές φυτικές ίνες, με τις οποίες αντιμετωπίζεται η δυσκοιλιότητα και μειώνονται τα επίπεδα των λιπιδίων στο αίμα.

«ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ! Ο ΙΔΑΛΓΟΣ»

ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΣ- ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ- ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ ΟΣΟ ΠΟΤΕ

Η ιδέα να ζωγραφίσουμε έναν τοίχο γεννήθηκε στα μέσα του Νοέμβρη στα πλαίσια ενός νέου προγράμματος του Υπουργείου Παιδείας, «Δημιουργώ για το δικό μου σχολείο» και μετά από προτροπή του Διευθυντή του Σχολείου μας κ. Γιώργου Γεωργίου.
Πηγή έμπνευσής μας ο ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ, ο ήρωας του ομώνυμου μυθιστορήματος του Μιγκέλ Θερβάντες, που αγαπήθηκε σε όλο τον κόσμο κι έγινε φωτεινό σύμβολο όλων των εποχών.
Καθηγητές και μαθητές εργαστήκαμε με ζήλο και υπομονή για 2,5 μήνες και δημιουργήσαμε μια τεράστια τοιχογραφία χρησιμοποιώντας ένα τοίχο 6 μέτρα Χ 3,5.
Πολύ σύντομα ο ψυχρός και άψυχος τοίχος πήρε ζωή και χρώμα, έγινε για μας έργο ιερό κι ευλογημένο. Τα παιδιά πίστεψαν σε αυτό το έργο και μεγαλούργησαν! Έδωσαν την ψυχή τους και δούλεψαν με μεράκι. Το μελέτησαν, το σχεδίασαν, το ζωγράφισαν με αγάπη και συλλογικότητα. Του έδωσαν ζωή, αξία και νόημα. Έγινε ο Δον Κιχώτης ο ήρωάς μας! Το σύμβολό μας! Έγινε φως, χαρά, ελπίδα! Ο Δον Κιχώτης είναι επίκαιρος όσο ποτέ άλλοτε. Πρόκειται για ένα έργο αλληγορικό μέσα από το οποίο προβάλλονται ιδέες και αξίες πανανθρώπινες. Η πορεία του είναι η πορεία του ανθρώπου για ανάκτηση της ψυχής του. Θεωρείται αιώνιο σύμβολο αξιοπρεπούς ζωής και ενσαρκώνει το αγωνιστικό πνεύμα κάθε ανθρώπου, που παλεύει για να επικρατήσουν στον κόσμο αρετές και αξίες. Μας διδάσκει το σεβασμό στον ίδιο τον άνθρωπο. Είναι ο ήρωας της ανομοίωσης και του ονείρου. Είναι αυτός που απαιτεί να σεβαστούν τη διαφορετικότητά του. Να σεβαστούν την προσωπικότητά του, ώστε να μην αναγκαστεί ποτέ να γίνει αυτό που θέλουν οι άλλοι. Ξεφεύγει από τη μάζα, δεν αποδέχεται το ρόλο του ως υποταγμένου άβουλου ανθρώπου.
Και παίρνει τη μεγάλη απόφαση! Έχει διαλέξει τον δύσκολο δρόμο, τον δρόμο της αρετής. Θυσιάζει το υλικό, το πρόσκαιρο για κάτι το πνευματικό και αιώνιο! Κυνηγά το μεγάλο όνειρο, την περιπέτεια, τη Χίμαιρα, την απονομή δικαιοσύνης, τη δόξα, την επικράτηση της ελευθερίας και της ειρήνης. Σύμβολο καλοσύνης και ανιδιοτέλειας, ταγμένος στο πλευρό των αδύνατων και αδικημένων ανθρώπων. Ολοένα μάχεται για να γίνει ο κόσμος πιο όμορφος και πιο ανθρώπινος. Ζει το μεγάλο ταξίδι, νικά τους φόβους του, πολεμά τους ανεμόμυλους και τα κάστρα και πραγματοποιεί τον προσωπικό του μύθο.
Ευχαριστούμε τον Δον Κιχώτη που μας έδωσε την ευκαιρία να πιστέψουμε σ΄ αυτόν, να ταξιδέψουμε μαζί του και να ζήσουμε το όνειρο και τη φαντασία. Να νιώσουμε την τρέλα και τη μαγεία της περιπέτειας. Οι καρδιές μας πλημμυρίζουν από ευγνωμοσύνη για όλα αυτά που μας δίδαξε. Και μας δίδαξε πολλά!!!
*Μας δίδαξε ότι η ελπίδα δεν πεθαίνει ποτέ! Είναι αιώνια και ζει στις ψυχές μας κάθε στιγμή, αρκεί να πιστέψουμε σε αυτήν!
*Μας δίδαξε πως η αληθινή ουσία της ζωής είναι ο αγώνας για ό,τι πιο όμορφο και πολύτιμο έχει ο άνθρωπος: τις αξίες και τα ιδανικά του!
*Μας δίδαξε πως αν θέλουμε να λεγόμαστε άνθρωποι, θα πρέπει να μην σταματούμε ποτέ να αγωνιζόμαστε για την ειρήνη και το δίκιο, ακόμη κι αν χρειαστεί να θυσιάσουμε την ίδια τη ζωή μας!
Το έργο θα λάβει μέρος στον Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό, που προκήρυξε η Ισπανία ως **"έτος Δον Κιχώτη"**.

Η δημιουργικότητα στα παιδιά Η δεξιότητα του 21ου αιώνα!

Οι περισσότεροι από εμάς όταν ακούμε τη λέξη δημιουργικότητα, αντιλαμβανόμαστε την έννοια στο πλαίσιο της τέχνης. Αν και η τέχνη είναι σημαντική, στην πραγματικότητα αποτελεί μόνο ένα μικρό κομμάτι της δημιουργικότητας. Η δημιουργικότητα μπορεί να χρησιμοποιηθεί καθημερινά σε κάθε πτυχή της ζωής μας! Πώς ορίζεται η δημιουργικότητα; Έχουν γίνει πολλές συζητήσεις και προσπάθειες για να δοθεί ένας ορισμός για το τι είναι η δημιουργικότητα, και τις περισσότερες φορές δίνονται διαφορετικές ερμηνείες. Παρόλα αυτά, στη βιβλιογραφία επικρατεί η άποψη πως η δημιουργική διαδικασία περιλαμβάνει έναν αριθμό στοιχείων όπως είναι η φαντασία, η πρωτοτυπία, η επίλυση προβλημάτων και η ικανότητα να παράγεις ένα άξιο αποτέλεσμα. Με άλλα λόγια, όταν σκέφτεσαι δημιουργικά, μπορείς και κοιτάζεις τα πράγματα από μια διαφορετική οπτική γωνία, χωρίς να περιορίζεσαι από κανόνες, καλούπια και στερεοτυπίες. Με αυτήν την έννοια, είναι εύκολο να σκεφτούμε γιατί η δημιουργικότητα έχει χαρακτηριστεί ως η δεξιότητα του 21ου αιώνα και γιατί είναι τόσο σημαντική στα παιδιά. Η κατανόησή της είναι ζωτικής σημασίας γιατί συνδέεται άμεσα με τη μελλοντική επιτυχία των παιδιών. Δίνοντας στα παιδιά χώρο και χρόνο για να είναι δημιουργικά, τους δίνουμε τα εργαλεία που θα χρειαστούν για να αντιμετωπίσουν προβλήματα που ενδέχεται να έρθουν στο δρόμο τους σε όλες τις πτυχές της ζωής τους! Όταν τα παιδιά δημιουργούν… Οι περισσότερες θεωρίες που αφορούν στην ανάπτυξη των παιδιών, συμφωνούν πως τα μικρά παιδιά είναι εξαιρετικά δημιουργικά, έχοντας μια φυσική τάση να φαντασιώνονται, να πειραματίζονται και να εξερευνούν το περιβάλλον τους. Η δημιουργικότητα γίνεται πιο ορατή όταν οι γονείς αλλά και οι ενήλικες γενικότερα, δίνουν έμφαση στις γνωστικές διεργασίες που χρησιμοποιούν τα παιδιά παρά στο αποτέλεσμα που επιτυγχάνουν. Ωστόσο, αυτό το υψηλό επίπεδο δημιουργικότητας δεν διατηρείται πάντοτε σε όλη τη διάρκεια της παιδικής ηλικίας και στην ενηλικίωση. Η δημιουργικότητα είναι πολύ στενά συνδεδεμένη με την προσωπικότητα, τον συναισθηματικό κόσμο και τις δεξιότητες σκέψης των παιδιών. Χαρακτηριστικά προσωπικότητας όπως είναι η αυτοπεποίθηση, η περιέργεια, τα κίνητρα, οι συναισθηματικές διεργασίες όπως η συναισθηματική έκφραση στο παιχνίδι, η ευχαρίστηση στην αντιμετώπιση προκλήσεων, η συμμετοχή σε δραστηριότητες και η διαχείριση τους άγχους, γνωστικές ικανότητες όπως η ευελιξία σκέψης, η γνώση και η κρίση, είναι όλα μαζί στοιχεία που εμπλέκονται στη δημιουργική διαδικασία. Για να εκφραστούν δημιουργικά τα παιδιά χρειάζονται ένα συνδυασμό χαρακτηριστικών. Μερικά παιδιά μπορεί να έχουν ήδη τα απαραίτητα στοιχεία, και άλλα μπορεί να χρειάζονται βοήθεια, ενθάρρυνση και ανάπτυξη δεξιοτήτων. Για παράδειγμα, ένα παιδί μπορεί να μην επιλέξει να σκεφτεί δημιουργικά γιατί του λείπει αυτοπεποίθηση και δεν πιστεύει πως έχει τίποτα αξιόλογο να προσφέρει, ή μπορεί να νιώθει άγχος όταν του δίνεται μια δραστηριότητα με πολλές πιθανές λύσεις.

Χαραλάμπους Κυριάκος Γ4
Σοφοκλέους Γιώργος Γ4

Δίνοντας στα παιδιά χώρο και χρόνο για να είναι δημιουργικά, τους δίνουμε τα εργαλεία που θα χρειαστούν για να αντιμετωπίσουν προβλήματα που ενδέχεται να έρθουν στο δρόμο τους σε όλες τις πτυχές της ζωής τους!

TO LIVE A CREATIVE LIFE WE MUST LOSE OUR FEAR OF BEING WRONG

ΨΗΦΙΔΩΤΑ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ - Η ΟΙΚΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ

Στα πλαίσια του προγράμματος «ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΣΧΟΛΕΙΟ» οι μαθητές αξιοποίησαν γνώσεις και δεξιότητες που απέκτησαν στο μάθημα της Πληροφορικής και της Τεχνολογίας για τη δημιουργία και παρουσίαση συνθετικής εργασίας σε περιβάλλον απλής πολυμεσικής εφαρμογής.

C R E A T E

Οι μαθητές έχουν χρησιμοποιήσει για την εργασία αυτή το ακόλουθο λογισμικό **(Software)**, και Υλικό **(Hardware)**

ΛΟΓΙΣΜΙΚΑ

Universal Logicator 7
Audacity
MS PowerPoint
MS Word
Photoshop
Movie Maker

ΥΛΙΚΑ

H/Y
Τηλεόραση 47"
Οθόνη 23" H/Y
Μονάδα ελέγχου (Control and DataCapture Interface unit)
Connectors
Switches
καλώδια
δίοδος φωτοεκπομπής (LED)
Θερμοπλαστικό ακρυλικό
Ωστικός διακόπτης αντιστάτες

Στα πλαίσια του προγράμματος του σχολείου μας «δημιουργούμε για το δικό μας σχολείο», οι κλάδοι Φυσικής, Χημείας και Βιολογίας του σχολείου μας με ομάδα μαθητών που επέλεξαν από διάφορα τμήματα, χρησιμοποίησαν τροχούς τους οποίους χρωμάτισαν σε έντονα χρώματα, τους μετέτρεψαν σε γλάστρες και αφού φύτεψαν εποχιακά λουλούδια τους τοποθέτησαν σε χώρο στην είσοδο του σχολείου μας.

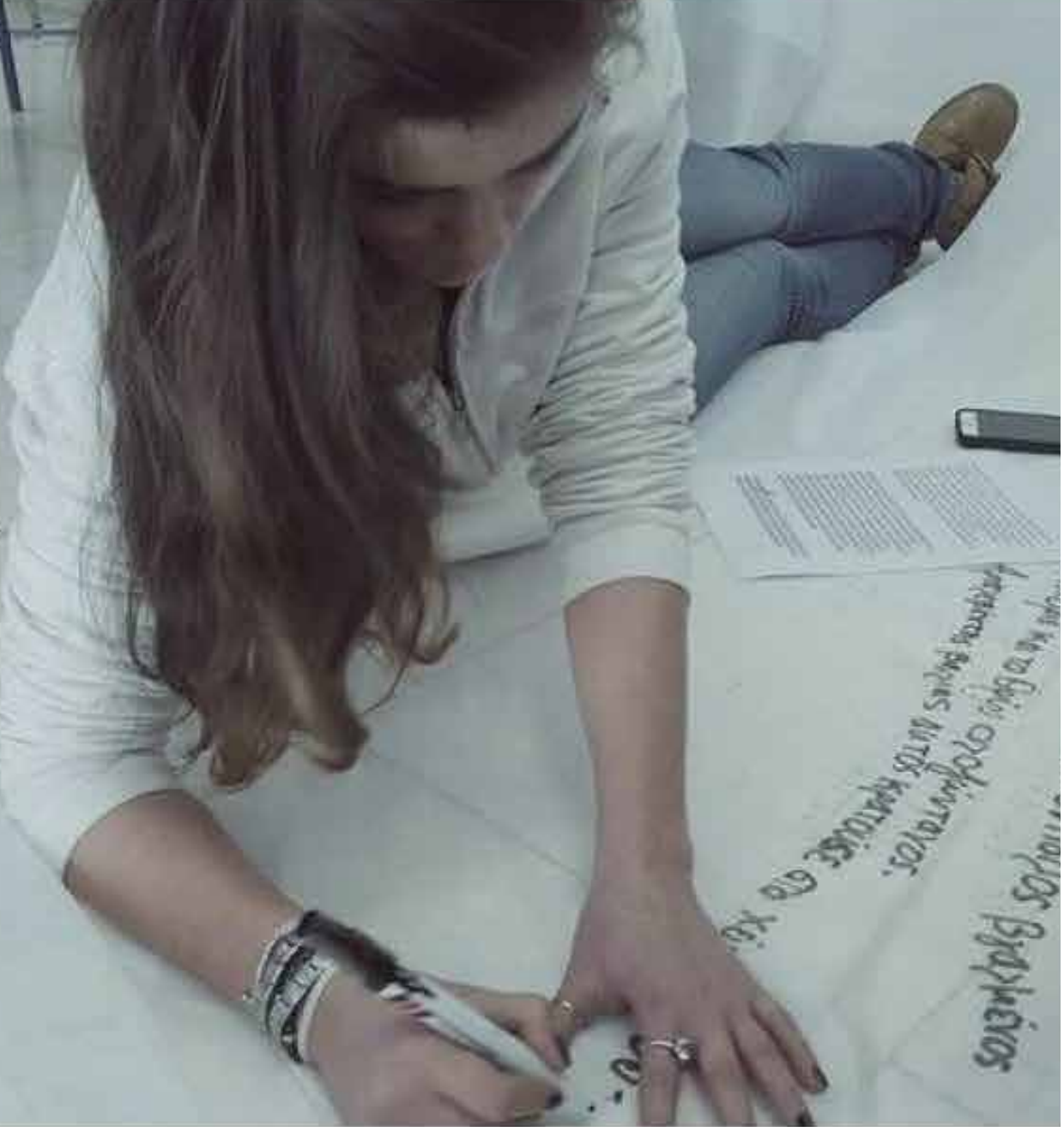

Αυτοί που φεύγουν με μια ελπίδα στο χέρι για ένα καλύτερο αύριο...

Οι φυτρωμένοι στη Γη τους.....

Υ.Γ. 1974 και κάτι...

Με την ιδέα πως μονάχα η δικιά σου ζωή είναι δικιά σου, μόνο ο δικός σου εαυτός είναι ο εαυτός σου ,μπορείς να απαλλαγείς απ' την τυραννία των μεγάλων. Με την ίδια ιδέα απαλλάξου από κάθε λατρεία στον ηρωισμό για το αύριο και στη θυσία για ότι μελλοντικό. Δεν υπάρχουν «μεγάλοι». Άνθρωποι μόνο υπάρχουν .

Κι αν εγώ δεν μπορώ να γράψω τον «Μεγάλο περίπατο του Πέτρου» της Άλκης Ζέη , μήτ' εκείνη όμως θα μπορούσε να γράψει αυτό το γράμμα ,όσο ασήμαντο κι αν είναι. Κι αυτό γιατί κανένας άνθρωπος σ΄ όλον τον χώρο δεν μπορεί να κάνει ή να ζήσει ότι κάνει κι όπως ζει ένας άλλος. Όσο για το αντικειμενικό βάρος, τη λεγόμενη «αξία», όλων μαζί των υπαρκτών το βάρος ισούται με μηδέν. Και πάλι, λέω πως όλοι είναι άγγελοι, όλοι είναι καλοί ή μήπως εγώ είμαι ο Μικρός Πρίγκιπας; Μα δεν αλλάζει! Δε θα μπορούσε κανένας στον κόσμο να' ναι ή να πλάσει έναν Μικρό Πρίγκιπα, αν δεν ήταν όλοι στο βάθος τους απέραντα καλοί! Ναι, ναι !

Κάθε στιγμή το βλέπω πίσω από τα μάτια τους, πόσο απέραντα καλοί είναι όλοι. Γιατί όμως αυτό το διάστροφο παρουσίασμα τους; Αχ, δε βρήκαμε ακόμα τον τρόπο να είμαστε αυτό που είμαστε. Να μπορούσα να τους κάνω όλους να νιώσουν ακριβώς όπως είναι! Δε θα χρειαζόταν τίποτα άλλο! Είναι ιδανικοί!

Πράξε πάντοτε έτσι που πεθαίνοντας, να χεις να φωνάξεις: Τόσο μου ήταν δοσμένο.
Ποτέ δεν πρέπει με κανέναν να ενθουσιάζεσαι από φιλία. Μην ξεχνάς πως κανείς δεν έχει τη φύση του απεριόριστα κι αδόλευτα παντού. Μην ξεχνάς πως κανείς δεν μπορεί να σου γίνει τόσο δικός σου όσο τείνεις να του είσαι.

Σκέφτηκα όλη τη νύχτα αυτό το πρόβλημα της προσωπικής αυτοπειθάρχησης ,της προγραμματικής, της από τα πριν προσκόλλησης σε παγιωμένες προσωπικές αρχές. Κι ένιωσα ότι το να πακτώνεις την ως τώρα πείρα σου, τη σκέψη σου, τον πόθο σου, τη γεύση της ζωής σου, το να βάζεις τον εαυτό σου να υποταχτεί σε σκληρά προσωπικά δόγματα και να αναθέτεις έπειτα στη θελληματικότητα, την από ένα σημείο και πέρα τυφλή και άτεγκτη τήρηση τους, δεν είναι παρά μια τάση αποφυγής του αυθυπευθύνου! Σα να προτιμάς μια από σε νομοθετημένη σκλαβιά που παραμένει, μολαταύτα μια σκλαβιά, από την ελευθερία που δε γνωρίζει νόμο άλλο παρά την πάντα ξάγρυπνη συνείδηση του.

Οι περίεργοι άνθρωποι…Οι φυτρωμένοι στη γη τους ..Οι όχι ξεριζωμένοι..Που έχουν ένα κλειδί στην τσέπη τους και δεν χρειάζεται να περπατήσουν 400 χιλιόμετρα για να φτάσουν στο σπίτι τους.. Αυτοί που φεύγουν με μια ελπίδα στο χέρι για ένα καλύτερο αύριο.. Είναι όπως τον πόλεμο του 1974.. Τα όνειρα όλων γκρεμίστηκαν σε μια στιγμή. Οι άνθρωποι ξεχύθηκαν στους δρόμους για να βρούν ένα καλύτερο αύριο.. Είναι εκείνοι οι ξένοι, οι άγνωστοι άνθρωποι, που σε βλέπουν και δεν αναρωτιούνται ποιος είσαι, που πας, μήπως κλαίς.. Οι άνθρωποι που μόνο από αρπαχτική περιέργεια θα σε κοιτούσαν αν έλαμπε ένα αυλάκι στο μάγουλο σου και κύλαγε σιγά σιγά ένα δάκρυ! Είναι αυτοί που αν έχεις ζήσει κάτι φρικτό όπως έναν πόλεμο, ή πάσχεις από μια ασθένεια θα σε σχολιάσουν μόνο και θα ρωτήσουν μόνο από περιέργεια τι κάνεις. Δεν ξέρω, μου είναι ανάγκη να προωθήσω ως τα άκρα την ένταση της φύσης μου και την ποιότητα του μετάλλου της. Αυτό ονομάζω κι ολοκλήρωση εγώ, να εξαντλήσεις όλο το δυναμικό της ζωής που έχεις , να το εξαντλήσεις και γι αυτό έτσι σαν αυτοαναφλεγόμενος, να πεθάνεις.

Ζίβλα Ελένη
Τμήμα Γ΄2

CREATE

Online Interview
with Dimitris Papaioannou

By Giagkos Giagkou

-Γυρίζοντας στον Καβάφη, έναν σπουδαίο ποιητή, γιατί πιστεύεις ότι δεν είναι αρκετά προβεβλημένος στη χώρα μας; Χωρίς μια λεωφόρο με το όνομα του χωρίς ένα άγαλμα;

Δεν ξέρω αν είναι υποβαθμισμένος, είναι ποιητής. Η ποίηση είναι μια ιδιωτική τέχνη και το βαρόμετρο της αξίας της μετριέται στις προσωπικές στιγμές απέναντι στο ίδιο το ποίημα. Μ'αρέσει που λειτουργεί έτσι. Αλλά εδώ δεν υπάρχει δρόμος Μαρίας Κάλλα, θα υπάρχει δρόμος Καβάφη;

Δεν έχει πολύ μεγάλη σημασία, όταν βλέπεις στην παρούσα κοινωνία να προβάλλεται κάτι, κράτα και μικρό καλάθι. Αυτοί οι οποίοι είναι καλλιτέχνες που μέσα από τα χρόνια έχουν αποδείξει ότι διαρκώς αλλάζουν και επηρεάζουν, ζουν και από μόνοι τους δεν χρειάζονται ούτε την πολιτεία ούτε κανέναν.

-Για σένα τι ήταν ο Καβάφης;

Στα ενήλικα μου χρόνια είναι ένας από τους καλλιτέχνες που μαζί με άλλους με βοηθούν να καταλαβαίνω καλύτερα τη ζωή κάθε τόσο που επισκέπτομαι την τέχνη τους. Τώρα στην συγκεκριμένη δουλειά είναι μια επιλογή της Λένας Πλάτωνος ο Καβάφης. Είναι ένα έργο που γράφηκε πριν εγώ μπω μέσα στην εξίσωση. Έρχομαι εκ των υστέρων και με μεγάλη μου χαρά μου δίνεται η ευκαιρία να ασχοληθώ με τη μουσική αυτή και με την ίδια την ποίηση του ποιητή.

-Κι εδώ κάνεις κάτι καινούργιο

Κάνω πρώτη φορά βίντεο. Δημιουργώ μέσα από ένα άλλο μέσον, που του είχα αγάπη πολλά χρόνια και δεν το έπιανα, γιατί δεν γνώριζα την τεχνική του. Μ' αρέσει να γνωρίζω την τεχνική της Τέχνης με την οποία ασχολούμαι και τώρα την μαθαίνω. Μέρος αυτής της εκμάθησης, είναι και η εργασία μου πάνω στον Καβάφη, στον Κ.Κ που παρουσιάζουμε με τη Λένα Πλάτωνος .

-Πιστεύεις ότι ο Καβάφης αφορά έναν νέο είκοσι ετών που ζει στη «μη γνώση» και στον κόσμο με τις ταχύτητες του ιντερνέτ ?

Και η δική μας γενιά δεν ήταν πολύ καλύτερη. Ο Καβάφης φυσικά αφορά τους νέους ανθρώπους, όσους έχουν υπαρξιακή ανησυχία. Αυτό έχει να κάνει με την ευαισθησία του ατόμου και όχι με την ηλικία. Είναι πολύ μοντέρνος ποιητής για κάποιο μυστηριώδη λόγο τα ελληνικά του και σήμερα σε κερδίζουν.

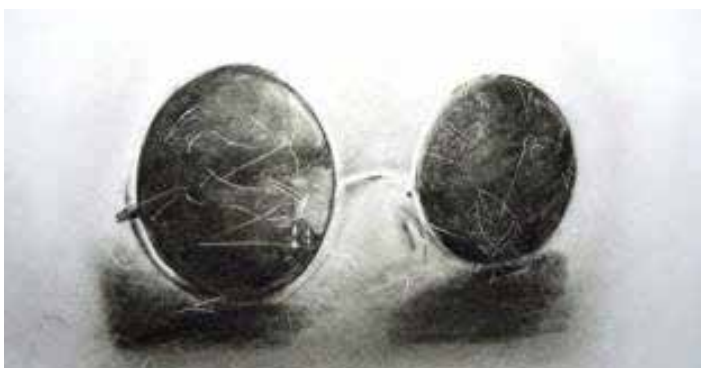

... our K. Kavafis

Το Πρώτο Σκαλί

Εις τον Θεόκριτο παραπονιούνταν
μια μέρα ο νέος ποιητής Ευμένης·

«Τώρα δυο χρόνια πέρασαν που γράφω
κ' ένα ειδύλλιο έκαμα μονάχα.
Το μόνον άρτιόν μου έργον είναι.
Αλλοίμονον, είν' υψηλή το βλέπω,
πολύ υψηλή της Ποιήσεως η σκάλα·
κι απ' το σκαλί το πρώτο εδώ που είμαι
ποτέ δεν θ' ανεβώ ο δυστυχισμένος.»

Είπ' ο Θεόκριτος· «Αυτά τα λόγια
ανάρμοστα και βλασφημίες είναι.
Κι αν είσαι στο σκαλί το πρώτο, πρέπει
νάσαι υπερήφανος κ' ευτυχισμένος.
Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι·
τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.
Κι αυτό ακόμη το σκαλί το πρώτο
πολύ από τον κοινό τον κόσμο απέχει.
Εις το σκαλί για να πατήσεις τούτο
πρέπει με το δικαίωμά σου νάσαι
πολίτης εις των ιδεών την πόλι.
Και δύσκολο στην πόλι εκείνην είναι
και σπάνιο να σε πολιτογραφήσουν.
Στην αγορά της βρίσκεις Νομοθέτας
που δεν γελά κανένας τυχοδιώκτης.
Εδώ που έφθασες, λίγο δεν είναι·
τόσο που έκαμες, μεγάλη δόξα.»

Κ.Π. Καβάφης

Online Interview

Μορφέας Παπουτσάκης,
Σκηνογράφος

By Giagkos Giagkou

"Τα σπουδαία δεν κραυγάζουν, είναι γύρω μας, μέσα μας"

* Γεννήθηκα στην Κρήτη πριν από 33 χρόνια, και νιώθω τυχερός που τα πράγματα και οι ανθρώπινες σχέσεις ήταν πιο απλές. Παρόλο που μεγάλωσα στο κέντρο του Ηρακλείου θυμάμαι τηλέφωνο είχε μονάχα στα καφενεία, ενώ η οικογένεια και ο κολεκτιβισμός ήταν άρρηκτα συνδεδεμένα με το σκεπτικό και το μέτρο του ανθρώπου, της οικογένειας και της κοινότητας - γειτονιάς. Έπαιξα με λάσπες, έκανα εξερευνήσεις σε γερμανικά καταφύγια και σπηλιές, βόλτες με τα ποδήλατα, αγροτικές εργασίες με τους γονείς, σχολείο κι άλλα απλά και όμορφα πράγματα.

Με τι καλλιτεχνικά ερεθίσματα μεγαλώσατε;
* Νιώθω τυχερός που μεγάλωσα στην επαρχία και, κυρίως, στην Κρήτη. Η ζωή του ανθρώπου ήταν συνυφασμένη με τη δημιουργία και την τέχνη, σε όλες τις στιγμές της καθημερινότητας. Από τα καλτσούνια και τα εργόχειρα που έκαναν οι γυναίκες, μέχρι τα ενετικά κτίσματα που βρίσκονται διάσπαρτα στην πόλη. Στο γυμνάσιο, οι πρώτες κοπάνες από το σχολείο, με έκαναν συχνό επισκέπτη στο αρχαιολογικό μουσείο και την Κνωσό. Εκεί θαμπώθηκα με τα λαμπερά χρώματα των μινωικών τοιχογραφιών και τα περίτεχνα αντικείμενα που βρίσκονται στις προθήκες. Ίσως γι' αυτό κι αργότερα σπούδασα συντήρηση αρχαιοτήτων. Ενώ στη δουλειά μου σήμερα, είναι ευανάγνωστα εκείνα τα λαμπερά χρώματα.

Τι θεωρείτε αυθεντικό;
* Οτιδήποτε είναι πηγαίο.

Τι είναι εφήμερο και τι παντοτινό;
* Πραγματικά δε γνωρίζω, ίσως οι στιγμές είναι παντοτινές και οι προσδοκίες μας για το μέλλον είναι εφήμερες.

Τι κάνει τη δουλειά ενός εικαστικού καλλιτέχνη αναγνωρίσιμη;
* Ίσως η ειλικρινής έκφραση του ψυχισμού του.

Ένας εικαστικός καλλιτέχνης σήμερα στην Ελλάδα μπορεί να επιβιώσει από την τέχνη του;
* Απ' ό,τι έχω δει ως τώρα όλοι κάνουν μια δεύτερη δουλειά. Μην πω μια πρώτη.

Είστε αγχωμένος ή ψύχραιμος με τη σημερινή κατάσταση;
* Προσπαθώ να είμαι ψύχραιμος και να κάνω ό,τι καλύτερο μπορώ με αυτά που έχω στα χέρια μου.

Ένα εικαστικό έργο είναι ένα όραμα που μπορεί και να ξεπερνά τα όρια της λογικής;
* Ίσως πρέπει να επαναπροσδιορίσουμε τι είναι λογικό, για να απαντήσω σε αυτή την ερώτηση.

Τι τρόπο θα βρίσκατε να προβάλλετε την Ελλάδα στον κόσμο μέσω της τέχνης;
* Η έκθεση πάνω στην οποία δουλεύω (Human Rugs), με ένα παραδοσιακό υλικό, όπως η κουρελού, θα μπορούσε να είναι μια θαυμάσια αφορμή προβολής της Ελλάδας, όχι όμως με τον χιλιοειπωμένο τρόπο των παραλιών και των μνημείων, αλλά με βασικό θέμα τον Άνθρωπο, την Ψυχή και το Σήμερα.

Με τι ρυθμούς δουλεύετε τα έργα σας;
* Μπορεί για έξι μήνες να μην πιάσω πινέλο, και σε ελάχιστες μέρες να είμαι αρκετά παραγωγικός όταν νιώσω ότι έχω να πω κάτι.

Ποιες ώρες της ημέρας σας εμπνέουν συνήθως;
* Αγαπώ τα ηλιόλουστα πρωινά.

Σε ποιον άλλο τόπο θα ζούσατε ευχαρίστως;
* Έχω ταξιδέψει σε αρκετά μέρη, την Ελλάδα όμως δε θα την άλλαζα με τίποτα. Αγαπώ την Αθήνα.

Ο Έλληνας σέβεται το δημόσιο χώρο ή τον παραμελεί;
* Νομίζω ότι αυτό που επικρατεί σήμερα είναι το εξής: το εσωτερικό του σπιτιού «παλάτι», το εξωτερικό «ερείπιο». Το αντίθετο συμβαίνει με τον ψυχισμό του.
Ας ρίξουμε μια ματιά στα πίσω μπαλκόνια μας, και θα καταλάβουμε…

Υπάρχει πολιτισμός στην καθημερινότητά μας;
* Σαφώς και υπάρχει, αν τον αναζητήσουμε βρίσκεται παντού. Από την οποιαδήποτε πολιτιστική εκδήλωση, μέχρι το να περιμένεις να βγει ο άλλος απ' το μετρό πριν μπεις εσύ.

Λίγα λόγια....

«Σειρήνες συναισθημάτων»

Μια λέξη. Πέντε γράμματα. Είσαι δυστυχής άμα δεν το νιώσεις. Είσαι ευτυχής εάν το νιώσεις. Μοιάζει, φαίνεται, σαν μια συνάρτηση ανάμεσα στον έρωτα και το πάθος. Με αυτήν απολαμβάνεις, συμπαραστέκεσαι, διασκεδάζεις, δίνεις και νιώθεις κάποιον δίπλα σου «σαν το άλλο σου μισό». Είναι η αγάπη. Σύνολο καθορισμένων αισθημάτων και αόριστων σκέψεων.
Αγάπη εστί ένας ουρανός που πότε βρέχει , πότε χιονίζει και πότε είναι καταγάλανος και λαμπερός. Είναι ένας λεπτός σπάγκος που αν δεν τον χειριστείς σωστά κάποια στιγμή θα τεντωθεί και θα σπάσει.

Δεν έχεις λόγο που αγαπάς. Και αυτό είναι που σε μαγεύει. Σε μαγεύει να ζωγραφίσεις την ομορφιά της ζωής. Γιατί αυτό που λέμε αγάπη είναι ένα έργο τέχνης. Υπάρχουν καλλιτέχνες όλων των ειδών. Οι καλλιτέχνες της αγάπης όμως χρησιμοποιούν τα εργαλεία τους για να εκφράσουν το ανέκφραστο. Χωρίς πινέλο, αποτυπώνουν τη ζωή με τα πιο ζωηρά χρώματα. Χωρίς σμίλη, χαράζουν τη μαγεία της ύπαρξης. Χωρίς κλίμακα, δημιουργούν μουσική για όλους μας. Χωρίς καμία χορογραφία, μπαίνουν στον χορό της ζωής. Μια τέχνη που όλοι μπορούν να μάθουν αν τους έρθει μία και μοναδική σταγόνα από τον ουρανό που θα πέσει στο ποτήρι της ζωής για να μειώσει την πίκρα της.

Αγάπα. Μπορεί να έρθει μια μικρή βροχή. Δεν πειράζει. Θα μάθεις. Και αν είναι απλά μια μπόρα με μικρή διάρκεια πάλι δεν πειράζει καθώς ο προσωρινός αποχωρισμός δυναμώνει τα μεγάλα αισθήματα και σβήνει τα μικρά απαράλλακτα, όπως ο αέρας δυναμώνει τη φωτιά και σβήνει το κερί..

Αγάπα αληθινά όμως. Όπως οι δροσοσταλίδες αγαπούν τ' αεράκι, όπως οι μητέρες αγαπούν τον πρωτότοκο τους, όπως η μνήμη αγαπά πρόσωπα απ' το παρελθόν, όπως η παλίρροια το φεγγάρι, όπως οι άγγελοι αγαπούν τους αγνούς στην καρδιά και όπως η θάλασσα αγαπάει την άμμο.

Πρόσεχε όμως. Αυτό απαιτεί προσπάθεια. Η αγάπη ποτέ δεν πεθαίνει από φυσικό θάνατο. Πεθαίνει όμως από αδιαφορία και εγκατάλειψη. Πεθαίνει όταν τη θεωρήσουμε δεδομένη. Πράγματα που παραλείπουμε και αγνοούμε είναι συχνά πιο επικίνδυνα από τα λάθη που κάνουμε. Τελικά, θα έλεγα, η αγάπη πεθαίνει από κόπωση και πλήξη, από έλλειψη φροντίδας και στοργής. Πρόσεχε! Μην την σκοτώσεις! Ανανέωσε την όπως εσύ το νιώθεις!

Και θα μας πει ό Somerset Maugham:
«Η μεγαλύτερη τραγωδία της ζωής δεν είναι ότι πεθαίνουν οι άνθρωποι, αλλά ότι παύουν ν' αγαπούν». Ίσως φθείρονται, αναλώνονται και καταναλώνονται σε αυτό το άγχος της ρουτίνας, αυτόν τον μέγα ρυπαντή της αγάπης. Μην αφήνεις τίποτα να ανεβαίνει πιο πάνω από τα σκαλιά της αγάπης και της υγείας σου γιατί μετά δεν θα μπορείς ούτε να τα ανέβεις.

Είναι μεγάλη η δύναμη της αγάπης. Σαν να σε αλλάζει ριζικά. Δεν ξέρω, νιώθεις σαν να έχεις ταξιδέψει σε όλο τον κόσμο και δεν χρειάζεσαι τη «Χαβάη της ηρεμίας». Είσαι απλά γεμάτος. Γεμάτος σκέψεις, όνειρα, συναισθήματα, στόχους, ευτυχία και ψυχική υγεία και ευμάρεια.

Μην αγαπάς κάποιον επειδή είναι όμορφος, αγάπησε τον επειδή θα είναι όμορφα όταν τον αγαπάς. Αλήθεια σου λέω , θα αλλάξει η ζωή σου. Η αγάπη απονέμεται πάντα σαν δώρο. Ελεύθερα, πρόθυμα, απροσδόκητα. Προσφέρεται ακόμα κι' όταν οι άλλοι δεν την αναγνωρίζουν και δεν την εκτιμούν . Δεν αγαπάμε για να μας αγαπήσουν, αγαπάμε γιατί απλά έτσι το νιώθουμε.
Αγάπα και συ και μην ξεχνάς, για να έχεις απόλυτο έλεγχο στο σώμα σου και τη ζωή σου απαιτούνται τρία πράγματα, ένας στόχος, ένα όνειρο και μία αγάπη…

Ζήνωνος Αλεξάνδρα
Τμήμα Γ'2

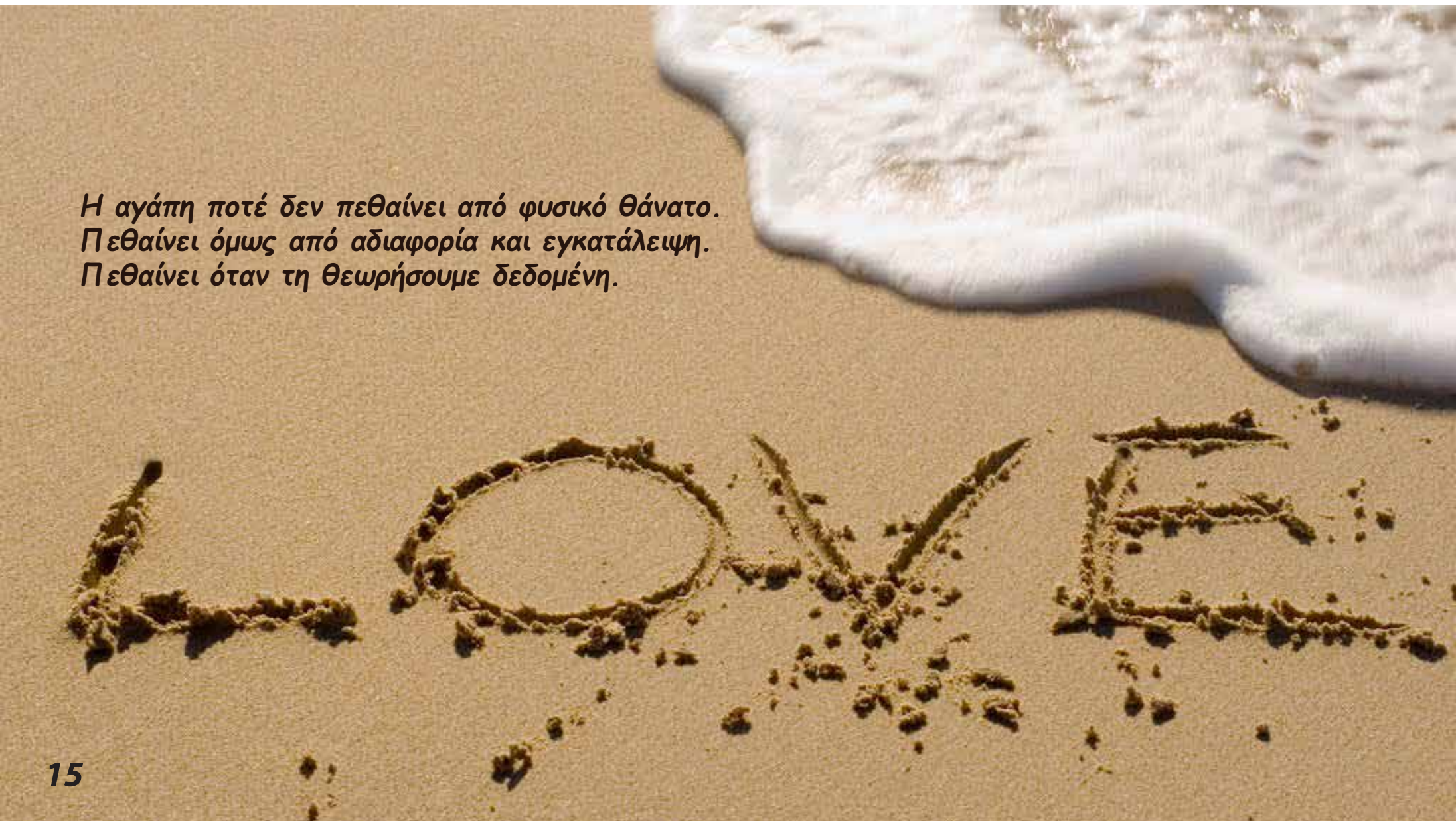

Στρατής Βαλαμιός:
Ο ψαράς από τη Λέσβο που προτάθηκε για το Νόμπελ, μιλάει στη Νεανική Φωνή:

"Να βλέπεις κόσμο να πνίγεται και να μην ξέρεις ποιον να πρωτοπιάσεις."

-Δεν ξέρω πως διάλεξαν εμένα, μου είπαν ότι ήρθε κάποιος στο χωριό και ρώτησε ποιος έχει τρέξει πιο πολύ για να σώσει πρόσφυγες και οι χωριανοί είπαν το όνομά μου. Εγώ είμαι συμβολικά ο εκπρόσωπος για όλους τους χωριανούς, μου λέει ο Στρατής Βαλαμιός, ο σαραντάχρονος ψαράς που προτάθηκε από την Ακαδημία για το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης μαζί με τις γιαγιάδες από τη Συκαμιά και τη Σούζαν Σάραντον. Στο μεγάλο ναυάγιο που έγινε στις 28 Οκτωβρίου στον Μόλυβο (πνίγηκαν τουλάχιστον 70 άνθρωποι), ο Στρατής ήταν εκεί. Πήρε το καΐκι από τη Σκάλα και έτρεξε για να βοηθήσει.

-Είδα μια θάλασσα γεμάτη κόσμο, ο αέρας ήταν πολύς. Την ώρα που πήγαινα να πιάσω ένα παιδί το τράβαγε κάτω το κύμα και ανέβαζε ένα άλλο πνιγμένο, θυμάται.
Ο ίδιος δεν ήξερε τίποτα, το έμαθε όταν ανακοινώθηκε. Δεν μιλάει πολύ στα Μέσα και αυτή η νέα κατάσταση που έχει δημιουργηθεί του είναι πρωτόγνωρη και από μια άποψη τον δυσκολεύει.

-Χτυπάει το τηλέφωνο μου συνέχεια, θέλω να το κλείσω για λίγο να μπορέσω να ηρεμήσω», λέει. Και στα ΜΜΕ που του ζητάνε να τους μιλήσει τους λέει να πάνε κάπου έξω από το χωριό και να τους πει δυο λόγια, πιο πολύ γιατί ντρέπεται να πει όχι αλλά και επειδή δε θέλει να τον βλέπει ο κόσμος να δίνει συνεντεύξεις. Του λέω ότι πρέπει να το συνηθίζει σιγά-σιγά γιατί έχει δρόμο μπροστά του κι αν δεν φτάσει μέχρι τη Νορβηγία, ίσως να χρειαστεί να πάει ως την Ακαδημία για να βραβευτεί. Δεν τις θέλει τις επισημότητες, ξέρει όμως ότι πρέπει να το κάνει για το χωριό, γιατί πλέον αυτούς εκπροσωπεί.
-Αλλά κοστούμι δε βάζω, μου λέει, Και το τζιν μια χαρά είναι.

Ο Στρατής κατάγεται από την Πελόπη, ένα γραφικό χωριό λίγα χιλιόμετρα προς τα ορεινά από την Σκάλα Συκαμιάς. Έχει παντρευτεί στη Συκαμιά και εδώ και 20 χρόνια είναι ψαράς. Η καθημερινότητα των κατοίκων σε αυτό το μικρό ψαροχώρι στα βόρεια της Λέσβου αναστατώθηκε πριν από μερικά χρόνια με σοκαριστικό τρόπο όταν από τα απέναντι παράλια άρχισαν να φτάνουν πρόσφυγες μέσα σε υπερφορτωμένα φουσκωτά και ξύλινες βάρκες, άνθρωποι ταλαιπωρημένοι που έφευγαν από την πατρίδα τους λόγω πολέμων και τοπικών συρράξεων. Τα ναυάγια και οι απώλειες ζωών είναι μια παλιά υπόθεση στη θαλάσσια περιοχή της Συκαμιάς και ο Στρατής διασώζει αρκετά χρόνια ανθρώπους, πέφτοντας και ο ίδιος στη θάλασσα από το καΐκι του, ακόμη και χειμωνιάτικους μήνες.

-Πάνω από 10 χρόνια είναι που βγαίνει εδώ σε εμάς κόσμος. Δεν είναι κάτι καινούργιο, μην βλέπετε που τώρα οι ροές είναι μεγάλες και το έχει μάθει όλος ο κόσμος. Οι διακινητές απέναντι δεν νοιάζονται αν οι άνθρωποι θα πνιγούν. Αυτούς το μόνο που τους νοιάζει είναι να τους φορτώσουν και να φύγουν. Δεν τους νοιάζει αν έχει μποφόρ ή δεν έχει. Τους στέλνουν με υπερφορτωμένες βάρκες. Τα φουσκωτά που έρχονται παίρνουν μέσα 10-15 άτομα μάξιμουμ. Αυτοί βάζουν και 50 μέσα και 60, έχω φέρει βάρκα με 80 ανθρώπους, έχω φέρει βάρκα να κάθονται οι μεγάλοι από το συνωστισμό πάνω στα παιδιά και βγάζαμε μωρά σε ημιλιπόθυμη κατάσταση. Να βλέπεις κόσμο να πνίγεται και να μην ξέρεις ποιον να πρωτοπιάσεις. Ήταν μια βάρκα με 20 άτομα μέσα. Βούλιαξε και δεν φορούσε κανείς σωσίβια. Πνίγηκαν οι δέκα. Εμείς ψαρεύαμε δίπλα με το καΐκι και πλησιάσαμε. Είχε αέρα, βούτηξα στο νερό και πρόλαβα και έβγαλα ζωντανούς δέκα ανθρώπους. Έχω δει πολλά ναυάγια και αν τους βρεις σε μια κατάσταση καλή, θα τους τραβήξεις πάνω και όλα θα είναι εντάξει. Αλλά το άσχημο είναι να βλέπεις κόσμο να πνίγεται και να μην ξέρεις ποιον να πρωτοπιάσεις. Να λες, να πάρω αυτόν ή αυτόν; Και να πρόκειται για ζωές, να βλέπεις μωρά πνιγμένα

- Κανένας δεν αντέχει αλλά αυτή την ώρα δεν μπορείς να κάνεις κάτι άλλο, μου λέει, Τι θα πεις; Άντε φεύγω;. Δεν το αντέχεις αλλά πρέπει να παραμείνεις εκεί!. Δεν είναι θέμα συνήθειας, δεν συνηθίζεται αυτό. Για να καταλάβεις, πριν από μια εβδομάδα ξέβρασε η θάλασσα ένα μωρό χωρίς κεφάλι. Έχω δει πτώμα ξεβρασμένο πάνω στα βράχια. Δεν μπορείς να φανταστείς πόσο μαύρο γίνεται το πτώμα μέσα στη θάλασσα... Αν τα έβλεπα αυτά πριν από 20 χρόνια δεν θα το άντεχα, τώρα με όσα έχω δει κι ένα πτώμα να κομματιάσεις μπροστά μου θα κάτσω να το δω και θα το αντέξω. Δεν είναι όμως ότι γίνεσαι πιο ψυχρός. Δεν ξέρω πως να το πω. Η ανταμοιβή για αυτές τις δύσκολες στιγμές και εικόνες είναι το ευχαριστώ των ανθρώπων που διασώζω. Είναι οι πιο συγκινητικές στιγμές. Σε αγκαλιάζουν, σε φιλάνε, σου κρατάνε σφιχτά το χέρι και δεν στο αφήνουν. Τα συναισθήματα είναι ανάμικτα, αν δεν είσαι εδώ να το δεις αυτό, δεν μπορείς να το καταλάβεις.

Γράμμα σ' έναν πρόσφυγα

Τζιχάντ, πόλεμοι, ιερές εκστρατείες ή όπως αλλιώς λέγονται, σε ξεσπίτωσαν. Πείνα και φόβος σε ξερίζωσαν. Φονιάδες, είτε φανατισμένοι είτε πληρωμένοι, σε κυνήγησαν. Πολύ πιθανό να είδες τους γονείς σου ή άλλους οικείους σου νεκρούς. Κάθε μέρα σφύριζαν στ' αυτιά σου οι ριπές που περνούσαν ξυστά από δίπλα σου και οι σφαίρες δεν έλεγαν να στερέψουν. Άφησες πόρτες ανοικτές και νεκρούς άταφους και άρχισες να τρέχεις σαν τον τυφλό για μέρες και νύχτες, μέχρι να δεις θάλασσα.
Το αποκαλούν χαριτωμένα εδώ αυτό που σας συμβαίνει, αυτό που τραβάτε. Το αποκαλούν «μεταναστευτική ροή». Αυτό είναι προφανώς κατά την κρίση τους το συνώνυμο του ξεριζωμού, του θανάτου και της προσφυγιάς. Έτσι τον ονομάζουμε τον διωγμό εμείς οι πολιτισμένοι και μορφωμένοι λαοί.

Γιατί εμείς βλέπεις, δε ζήσαμε πόλεμο, περιμένουμε τις βολές του στρατού και κανένα γάμο για να ακούσουμε μπαλοθιά. Και το αίμα μας το χύνουμε στα τροχαία και τα εργατικά ατυχήματα μόνο. Ξεχάσαμε ότι οι προ-παππούδες κάποιων από εμάς επιβιβάστηκαν σε βάρκες από τις ίδιες παραλίες που ξεκίνησες εσύ όταν εγκατέλειπαν τη Μικρά Ασία. Ξεχάσαμε ότι οι προ-γιαγιάδες κάποιων από εμάς ήρθαν τροχάδην από τον Πόντο με τους Τσέτες να τις κυνηγούν για να τις ατιμάσουν. Ξεχάσαμε ότι κατάπιναν τις λίρες τους μέχρι να περάσουν τα σύνορα και μετά τις έψαχναν στα σκατά τους, για να έρθουν να βρουν λίγη ειρήνη και να ζήσουν το υπόλοιπο της ζωής τους. Θα σκεφτείς «αυτοί ήταν Έλληνες όμως». Και θα σου απαντήσω «και γιατί τότε τους αποκαλούσαν τουρκόσπορους οι Έλληνες που τους υποδέχθηκαν;» .
Μη βιαστείς να βγάλεις συμπεράσματα για εμάς. Όπως εσείς δεν είστε όλοι τζιχαντιστές, όπως κάποιοι θέλουν να σας παρουσιάσουν, έτσι δεν είμαστε κι εμείς όλοι μαλάκες.

Απλά εκτός από οικονομική, ζούμε και μια μεγάλη ηθική κρίση και ο άδειος ο τενεκές όπως ξέρεις, κάνει και το μεγαλύτερο σαματά. Κι αν δεν ξέρεις ποιος είναι ο «μαλάκας», θα μου επιτρέψεις να σε διαφωτίσω. Είναι αυτός που θα σου λέει ότι έπρεπε να μείνεις στην πατρίδα σου και να πολεμήσεις σαν σωστός πατριώτης. Ο συγκεκριμένος, να ξέρεις, θα πήγαινε μετανάστης μόνο και μόνο για να βρει μια καλύτερη δουλειά. Βασικά, ακόμα και για γκόμενα θα παρατούσε το σπίτι του. Χωρίς τον παραμικρό δισταγμό.
Είναι επίσης εκείνος που θα εκμεταλλευτεί την ανάγκη σου για φαγητό, ρεύμα για το κινητό σου ή πόσιμο νερό και θα σε γδάρει για να θησαυρίσει. Κάποτε αυτοί λέγονταν «μαυραγορίτες», έτσι πληροφοριακά. Τέλος, είναι εκείνος που θα σε δείχνει και θα φωνάζει «όποιος τους θέλει να τους πάρει σπίτι του».
Αυτός είναι και με διαφορά ο πιο ηλίθιος. Έχει την εντύπωση ότι απολαμβάνεις να κοιμάσαι σε παγκάκια και να αφοδεύεις όρθιος σε παρτέρια. Είναι τόσο καθυστερημένος που δεν

αντιλαμβάνεται ότι εδώ δεν είναι ο τόπος που ήθελες να πας, αλλά ο τόπος στον οποίο εγκλωβίστηκες. Θα σε καθυβρίζει και θα σε χλευάζει, σαν ξενοφοβικός μαλάκας που είναι, αλλά όταν θα ξεβραστεί το παιδάκι σου νεκρό σε κάποια παραλία, θα το βγάλει φωτογραφία και θα το ανεβάσει στο facebook με πένθιμες ατάκες, θρήνους, κροκοδείλια δάκρυα και λοιπές υποκρισίες.
Όλοι οι υπόλοιποι (και πίστεψέ με είμαστε πολύ περισσότεροι) είμαστε αυτοί που θα σε περιμένουμε στην παραλία με μια κουβέρτα στο χέρι και θα σου απλώσουμε το χέρι να σε βοηθήσουμε να κατέβεις από τη λέμβο. Μπορεί να είμαστε ένστολοι σε κάποιο παραπλέον σκάφος του λιμενικού, μπορεί να είμαστε ψαράδες, μπορεί όμως να μην είμαστε καν ντόπιοι. Θα μας συναντήσεις στους δρόμους να σου προσφέρουμε μια καρέκλα να ξαποστάσεις, ένα ποτήρι νερό να δροσιστείς, θα κεράσουμε μια σοκολάτα το παιδάκι δίπλα σου και δε θα σου ζητήσουμε το παραμικρό αντίτιμο.
Θα μας καταλάβεις από το φιλότιμο, την κατανόηση και την αλληλεγγύη μας. Μην περιμένεις πολλά από εμάς φίλε, μπορεί να μην είμαστε σε πόλεμο, αλλά τα τελευταία δέκα χρόνια αγωνιζόμαστε για την επιβίωση. Πολλοί από εμάς πεινάμε, κάποιοι ίσως όσο κι εσύ. Έχουμε σπίτια χωρίς ρεύμα, αυτοκίνητα χωρίς καύσιμα και ντουλάπια χωρίς φάρμακα. Αλλά τα λίγα που έχουμε, τα μοιραζόμαστε.
Η Ελλάδα έχει πάψει εδώ και πολλά χρόνια να είναι η γη της επαγγελίας, φρόντισαν άλλοι γι' αυτό. Κι όσο μέλλον δεν έχεις εσύ εδώ, άλλο τόσο δεν έχουμε κι εμείς. Το όραμα μιας Ευρώπης ενωμένης και δυνατής έχει αρχίσει να θυμίζει κάτι από Σοβιετική Ένωση. Συρματοπλέγματα υψώνονται, πόρτες κλείνουν ερμητικά, λαοί εκβιάζονται και η «ισονομία» μεταξύ εταίρων αποδεικνύεται ουτοπία. Ένα ιδανικό αδύνατο να πραγματοποιηθεί.
Το πρώτο που έχεις να κάνεις είναι να μείνεις ζωντανός. Να γλιτώσεις από τον πόλεμο, το διωγμό, τις χιλιάδες των χιλιομέτρων που θα περπατήσεις μέχρι να δεις το Αιγαίο, τα νερά στα οποία θα κολυμπήσεις μέχρι να πατήσει το πόδι σου Ελλάδα. Το δεύτερο που έχεις να κάνεις είναι να σεβαστείς τον τόπο αυτό και τους ανθρώπους του και να αρκεστείς σε όσα μπορεί να σου προσφέρει αυτή η χώρα, που όπως είπα δεν είναι πολλά. Εδώ δε χρειαζόμαστε ούτε Γενεύη ούτε Σέγκεν για να αποκτήσουμε ανθρωπιά. Ο Έλληνας δεν είναι σαν τους άλλους Ευρωπαίους. Και ευτυχώς, δεν πρόκειται και να γίνει ποτέ, όσο κι αν τον εξαθλιώσουν για να τον υποτάξουν και να γίνει ένα άκαρδο ρομποτάκι που εκτελεί τις εντολές τους. Θέση στον τόπο του δε βρήκαν να σταθούν, μόνο όσοι ήρθαν για να τον βλάψουν.
Ο Έλληνας ξεριζώθηκε αμέτρητες φορές στην ιστορία του, πολέμησε, σκλαβώθηκε και είναι ακόμα εδώ, όρθιος και αξιοπρεπής. Καμπάνα που βαρά στον κόσμο των ξεχασμένων, όπως λέει και κάποιος πατριώτης σου με το όνομα Mhdin. Θεματοφύλακας των ανθρώπινων αξιών. Δεν προσβάλλεται η αισθητική του με το να βλέπει στις πλατείες του ουρές προσφύγων, αλλά ντρέπεται να βλέπει πτώματα στις παραλίες και παιδιά να κλαίνε πίσω από φράχτες. Δεν ντρέπεται να ζητήσει βοήθεια, ντρέπεται όμως να μη δώσει τη δική του. Ζει στη χώρα που ακόμα υπάρχουν γέροντες που αναφωνούν «Πατρίδα μ' κι ανασπάλω σε» και πενθούν με δάκρυα για τις δικές μας χαμένες πατρίδες.
Γι' αυτό αν οι άλλοι σου πουν «δε σας θέλουμε», εγώ θα σου πω «καλώς να ορίσεις».

Δημητρίου Βαρβάρα Γ'2

Παγκύπριοι Αγώνες Στίβου
1η θέση στο άλμα εις μήκος

Δημητρίου Χάρις Γ'2

- Τι είναι για σένα Χάρις μου ο αθλητισμός;

- Για μένα ο αθλητισμός είναι τρόπος ζωής. Απο πολύ μικρή άρχισα να ασχολούμαι με τον αθλητισμό και μόνο όμορφα πράγματα μπορώ να πώ ότι αποκόμισα.

- Νιώθεις ότι στερήθηκες πράγματα λόγω αθλητισμού;

- Όσο και αν σας φαίνετε περίεργο δε νιώθω ότι στερήθηκα πράγματα λόγω αθλητισμού, γιατί ακριβώς δεν αντιμετώπισα τον αθλητισμό σαν καταναγκασμό αλλά σαν χαρά που πηγάζει από μέσα μου. Όπως ανέφερα και προηγούμενως μόνο όμορφες στιγμές συντροφεύουν τη ζωή μου σε ότι έχει να κάνει με το κεφάλαιο αθλητισμός.

- Τι σημαίνει νίκη για σένα στο αγώνισμά σου;

- Η νίκη για μένα δεν ήταν και δεν είναι ποτέ αυτοσκοπός. Η πορεία έχει μεγαλύτερη σημασία, αλλά μια πορεία που να την χαρακτηρίζει ήθος, συνέπεια και πειθαρχία.

- Τι μήνυμα θα ήθελες να απευθύνεις και στους υπόλοιπους νέους που ασχολούνται ή σκέφτονται να ασχοληθούν με τον αθλητισμό;

- Να ασχοληθούν με τον αθλητισμό μόνο αν νιώθουν αγάπη για αυτό που κάνουν, να δείξουν πειθαρχία στους στόχους τους και να προσπαθήσουν να κάνουν τα όνειρά τους πράξη.

Μόδεστος Μοδέστου Γ'2

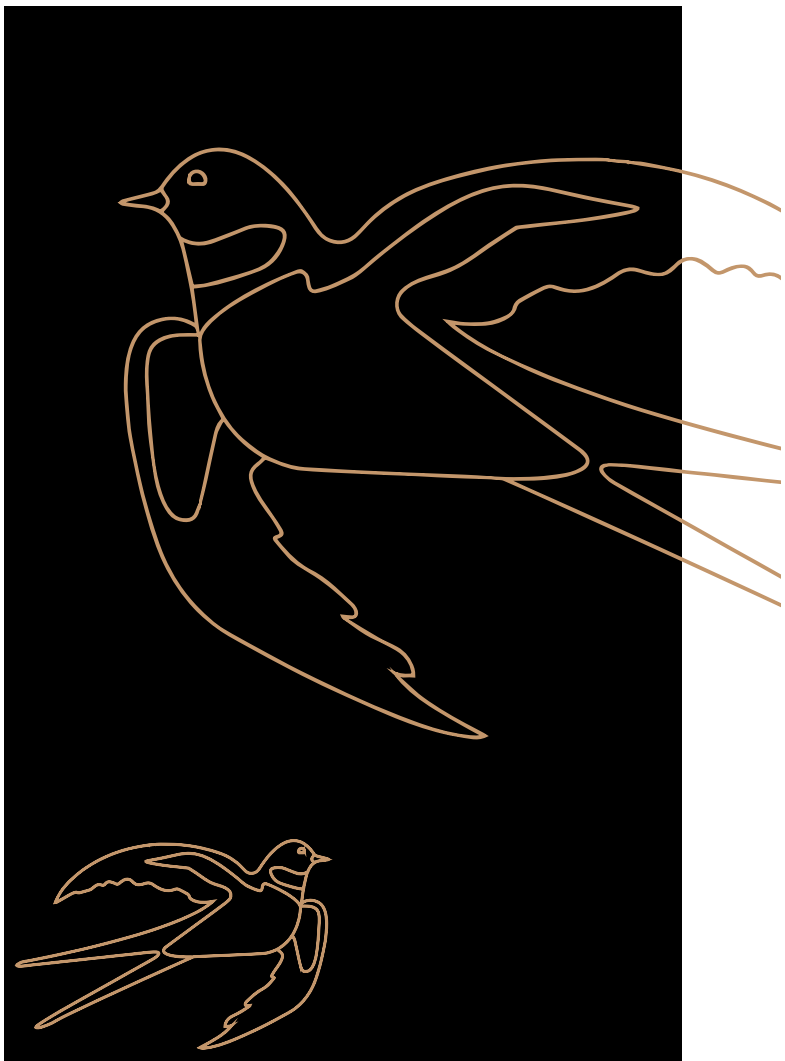

-Καταλαβαίνει κανείς πως δουλεύει καλά, όταν κάθε περιστατικό, το πιο μικρό και ασήμαντο, της καθημερινής ζωής του και της σκέψης του, έρχεται, σαν μοναχό του, και βάζει ένα πετραδάκι στο πράγμα που φτιάνει.

Γιώργος Σεφέρης, 1900-1971, Έλληνας ποιητής, Νόμπελ 1963

Διακρίσεις 2015 - 2016

• Βραβείο έρευνας: Καλές πρακτικές αντιμετώπισης της βίας και της παραβατικότητας στο σχολείο που διεξήγαγε ο κ. Γιάγκος Γιάγκου - Φιλόλογος.

• Παγκύπριος Διαγωνισμός Ελεύθερη Ενιαία Καρπασία. Ο Διαγωνισμός αυτός διεξήχθη την περσινή σχολική χρονιά αλλά τα αποτελέσματα ανακοινώθηκαν φέτος.
1ο βραβείο ποίημα «Απάνεμα» Ιωάννου Βαλεντίνος – Γ2
Συρίμης Χρυσόστομος – Γ2
2ο βραβείο ποίημα «Κι αρμένισα» Σοφία Καρολίδου – Γ2
2ο βραβείο ποίημα «Δε γίνεται» Νίνα Καρυπίδου – Γ4
2ο βραβείο ποίημα «Όταν γυρίσεις» Σοφία Πιροζίδου – Γ4
3ο βραβείο ποίημα «Πέρασαν τα χρόνια» Πιττοκοπίτης Σοφοκλής – Γ1
Έπαινος ποίημα «το στάχυ» Μάριος Οικονόμου – Γ4

• Πανελλήνιος Μαθητικός Διαγωνισμός Κύπρος 1974-2015 «Δεν ξεχνώ, Διεκδικώ, Δημιουργώ»
1ο βραβείο, ποίημα «Όσο κρατάει ένας καφές» Πασενίδης Γιώργος – Γ4
3ο βραβείο, ποίημα «Λέξεις αορίστου χρόνου» Χάρις Δημητρίου – Γ2

• Παγκύπριο βραβείο Κυπριακού Ερυθρού Σταυρού Τμήμα Νέων, Διαγωνισμός ποίησης
2ο βραβείο, ποίημα με θέμα εθελοντισμός: Αγαπώ και προσφέρω προς τον συνάνθρωπο Σοφοκλέους Γιώργος – Γ4

• Γ' Παγκύπριο βραβείο Έρευνας Πανεπιστημίου Λευκωσίας – Κύπρου
Σοφοκλέους Γιώργος – Γ4
Χριστοδούλου Χριστόδουλος – Γ4
Παρασκευά Αλάνα – Γ4
Κωνσταντίνου Βασιλική – Γ4
Κατσιγιάννης Αθανάσιος – Γ4
Σομπκό Αλίνα – Γ4
Πασενίδης Γιώργος – Γ4

• Διεθνής Ταχυδρομικός Διαγωνισμός Σύνταξης επιστολών από νεαρά πρόσωπα με θέμα «Γράφω μια επιστολή στον εαυτό μου όταν θα είμαι 45 χρονών που προκηρύχθηκε από τα κυπριακά ταχυδρομεία.
3ο βραβείο, Ευσταθίου Δέσποινα – Β1

• Παγκύπριος Διαγωνισμός Έκθεσης Ιδεών με θέμα «Όταν παίρνεις γεμίζουν τα χέρια σου, όταν δίνεις γεμίζει η καρδιά σου» που προκηρύχθηκε από το Παγκύπριο Συντονιστικό Συμβούλιο εθελοντισμού και το Υπουργείο Παιδείας
1ο βραβείο, Ευσταθίου Δέσποινα – Β1

• Παγκύπριος Διαγωνισμός Ταχυδρομικών Υπηρεσιών Υπουργείου Μεταφορών, Επικοινωνιών και Έργων με θέμα «Τα Χριστούγεννα στην Κύπρο και τα κυπριακά γραμματόσημα»
Έπαινος, Χρίστου Ιωάννης – Β5

• Διαγωνισμός Ποίησης Δήμου Μόρφου
1ος έπαινος, Βαρβάρα Δημητρίου – Γ2

• Ολυμπιάδα Βιολογίας Α' Γυμνασίου «Θεόφραστος»
Αργυρό μετάλλιο: Χόμιουκ Ελιζαβέτα – Α6
Χάλκινο μετάλλιο: Παπαντώνη Λυδία – Α2
Έπαινοι: Αλεξάνδρου Έλενα - Α2
Ποντούρη Μαγδαλένα – Α6

• 3ο Παγκύπριο βραβείο στον διαγωνισμό μικρής ταινίας των Οικολογικών Σχολείων με θέμα «Οικολογικεύσου, Δράσε αειφορικά»
Κλεοβούλου Κωνσταντίνος – Γ2

• 17η Κυπριακή Μαθηματική Ολυμπιάδα
Χάλκινο μετάλλιο, Μερέζας Γιώργος – Β2

• Κυπριακή Μαθηματική Εταιρεία
Επαρχιακός Διαγωνισμός στα Μαθηματικά
2ο βραβείο, Μερέζας Γιώργος – Β2

• 8η Παγκύπρια Ολυμπιάδα Χημείας
Έπαινος, Τανασίδου Ειρήνη – Γ2

• Παμπάφιος Διαγωνισμός Γαλλοφωνίας - τραγούδι
2ο βραβείο, Ζήνωνος Αλεξάνδρα – Γ2
Παυλή Αναστασία – Α5

• Περιφερειακοί Αγώνες Στίβου
1η θέση στο άλμα εις μήκος, Δημητρίου Χάρις – Γ2
1η θέση στη δισκοβολία, Χριστοδούλου Χαράλαμπος – Γ3

• Παγκύπριοι Αγώνες Στίβου
1η θέση, Δημητρίου Χάρις – Γ2
3η θέσης, Αδάμου Μύρια – Γ1

• Παγκύπριοι Αγώνες Κολύμβησης
3η θέση, Πασχαλίδης Χρίστος – Β5 στα 100μ. Πρόσθιο

• Διαγωνισμός Φιλαναγνωσίας
1ο βραβείο, Στέφανη Αλίδη – Α1
2ο βραβείο, Παυλή Αναστασία – Α5
3ο βραβείο, Θεμή Στέλλα – Α5, Ντζαγίδου Ευγενία – Α5

Β' Παγκύπριο Βραβείο
Ερυθρού Σταυρού

Το παλιό μου παλτό

Σε μια γωνιά του σπιτιού
όταν έκλεισα
την πόρτα, άφησα
το παλιό μου παλτό...
τρύπιο...
μπαλωμένο...
σακατεμένο από τον χρόνο
της λήθης.

Σε μια γωνιά του
σπιτιού
άφησα τις γρίλιες ανοικτές των
παραθύρων ώστε να μπει φως όταν
θελήσεις να μπεις μέσα
για να βρεις το παλιό μου παλτό.

Σε μια γωνιά του σπιτιού
άφησα τροφή και νερό
για σένα αν χρειαστείς κάτι.

Μη διστάσεις.....

Άνθρωποι είμαστε...

Σήμερα εγώ...αύριο εσύ...αύριο αυτός...
Μονάχα τούτο.....

Το παλιό
μου παλτό να προσέξεις.

Είναι αλλουνού
που τα άφησε κάποτε και
σε μένα.....

Σοφοκλέους Γιώργος Γ'4
Υπ. Καθ. Γιάγκου Γιάγκος Φιλόλογος